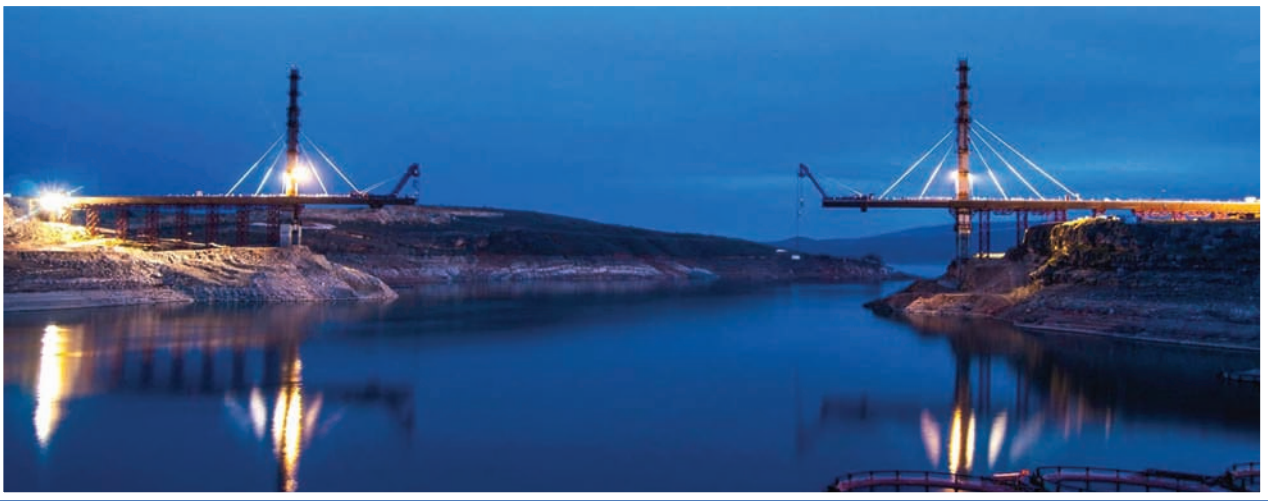

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

e-mail: ankaraagindernek@gmail.com
web sitemiz: <http://ankaraagindernegi.org>

OCAK - ŞUBAT 2015

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Yayınıdır
Ocak - Şubat 2015 Yılı: 29 Sayı: 277-278
Baskı Tarihi: 22/03/2015

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Sahibi
Ahmet ÇETİN

Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Yazı İşleri Müdürü
Mustafa Kamil ATEŞ

Yazı Kurulu
Mevlüt ÖKSÜZOĞLU - Samettin AKBAŞ
Alper BİLGİN - Ahmet DEMİRKOL-Mehmet UĞUR
Mustafa SELÇUK
İletişim: **Ömer ÖZTÜRK**

Yönetim Merkezi:
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y.Ayrancı / ANKARA Tel: 0 312 426 75 90
Faks: 0 312 438 41 96

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yukarıyancı Şb.
IBAN No: TR26 0001 0008 3239 7751 6850 06
Hesap No: 39775168-5006
Yukarıyancı- ANKARA

İzin alınarak alıntı yapılabilir. Gönderilen
yazılar yayımlansın, yayımlanmasın iade
edilmez ve telif ücreti ödenmez. Dergide
yazının yayımlanması yazarın görüşünün
paylaşıldığı anlamına gelmez. Yazılardaki
fikirler yazarlarına aittir.

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Grafik-Tasarım
A. Fuat ATEŞÇİ
HAS-SOY Matbaacılık Bas. Tas. Tan. Ltd. Şti.

Baskı
HAS-SOY Matbaacılık Bas. Tas. Tan. Ltd. Şti.
İvedik O.S.B. Matbaacılar Sanayi Sitesi 1515.
Sok. E Blok No: 26 Yenimahalle - ANKARA
Tel: 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri
Ağın - **Suat UYANIK** • İstanbul - **Ahmet SAMUR**
İzmir - **Akın ERGÜL** • Malatya - **Sait YALÇIN**

Ön Kapak
Güncel Konular

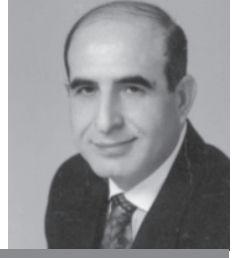
Arka Kapak
Ağın'dan Kış Manzaraları

İÇİNDEKİLER

Sosyal - Siyasal Eğilimler	3
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR	
(Şiir) Gurbet Üzerine Ağıt	5
Anonim	
İçimizden Biri (Ahmet DEMİRKOL).....	6
Mustafa Kamil ATEŞ	
Şiir (Arkadaşım Badem Ağacı)	9
Aziz NESİN	
Dünden Bugüne Derneğimiz	10
Ahmet ÇETİN	
Ağıtlarımız (Ankaralı Ahmet'in Türküsü).....	12
Anonim	
Doç. Dr. C. GünerOMAY'ın Kitabı Yayımlandı...	13
"Ağın'da Eğitim ve Öncüleri"	
Keban'a Yolculuk.....	14
Keban Kaymakamlığı	
Maniler	15
Anonim	
Tarım Alanları Yok Oluyor	16
Hüseyin BAŞDOĞAN	
Hangi Ağın?	18
Cem KORKMAZ	
Mahmut Esat BOZKURT'u Anıyoruz	19
Osman ARAS	
Dedem ve Hoşgörü	20
S. Selami TAŞBAŞI	
Dabaz Munzur'a Bak	21
Suat ÖZDEMİR	
Vefa	22
Ahmet GÖKALP	
Öneriler	23
Türkülerden Bir Demet	24
Osman GÜLER	
Seni Bırakamam	26
Selçuk AYBEK	
KısaKısaHaberler.....	28
Evlenenler.....	30
Doğanlar.....	30
Vefat Edenler.....	31

Sosyal-Siyasal Eğilimler...

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Kadir Has Üniversitesi tarafından her yıl gerçekleştirilen, “Türkiye Sosyal-Siyasal Eğilimler Araştırması” 2014 yılı sonuçları Türkiye’deki değişen kamuoyu nabzını bu yıl da ortaya koymaya devam etti. Her yıl tekrarlanmakta olan araştırmanın sonuçlarını Rektör Prof. Dr. Mustafa Aydın, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Hasan Bülent Kahraman, İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Osman Zaim ve İletişim Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Banu Baybars Hawks düzenledikleri basın toplantısı ile kamuoyuna açıkladılar.

Araştırmadan çıkan sonuçlara göre özetle; Türkiye’de halk 2014 yılında da en çok ekonomik sıkıntı ve işsizliği konuştu. Terör sorunu yine kamuoyu gündeminde yerini alırken, siyasette tüm liderlerin şahsi başarısı düştü. Ankete katılanların yüzde 50,3’ü paralel yapının varlığına inanmakla birlikte, bunu sorun olarak görenlerin oranı 3,6’da kaldı. Katılımcıların yüzde 38,4’ü, 17-25 Aralık 2013 operasyonlarının hükümetteki yolsuzlukları ortaya çıkarma girişimi olduğunu düşünüyor. Türk halkı yüzde 79,3 ile en iyi yönetim biçimini parlamenter sistem olarak görüyor.

Muhafazakarlık Artıyor...

Araştırma sebebiyle Ankete katılanlara sorulan **“Kendinizi siyasi açıdan nasıl tanımlarsınız?”** sorusuna **yüzde 37,1’i “muhafazakar”, yüzde 16,5’i Cumhuriyetçi-Kemalist, yüzde 20,2’si ise Milliyetçi** yanıtını verdi. Araştırmadaki **“Kendinizi etnik olarak nasıl tanımlarsınız”** sorusuna ise, ankete katılanların **yüzde 59,7’si “Türk”, yüzde 10,3’ü ise “Kürt”** yanıtını verdi. Araştırma sonucu verilerine göre **Ankete katılanların yüzde 15,5’inin “etnik köken” kavramının anlamını bilmedikleri de anlaşıldı.**

İşsizlik Ve Ekonomi En Büyük Sorun... “Türkiye’nin en önemli sorunu nedir?”

sorusunda ise bu yılda verilen yanıt **“işsizlik”** oldu. Geçen yıl **“Türkiye’nin en büyük sorunu ne?”** sorusuna işsizlik yanıtı verenlerin oranı yüzde 29,3’dan yüzde 33’e yükseldi. **Ankete katılanların yüzde 12,8’i en büyük sorun olarak ekonomik krizi, yüzde 5,5’i hayat pahalılığını, yüzde 6,4’ü ise gelir dağılımındaki eşitsizliği gösterdi. Türkiye’nin en önemli sorununu işsizlik ve ekonomiye ilişkin gelişmeler olarak görenlerin toplamı ise yüzde 57 oldu.** Terör sorunu ise 2013 yılına göre hızlı bir yükseliş ile yüzde 4,7’den yüzde 13,9’a çıktı. Türkiye’deki en büyük sorunu Paralel Yapı olarak görenlerin oranı ise 3,6 düzeyinde kaldı. **Yolsuzluk ise araştırmaya katılanlarca “sorun” olarak gözükmeyi (yüzde 0,7).**

Ekonomik Sıkıntılar Artıyor...

“Son bir yılda yaşanan ekonomik gelişmeler sizi nasıl etkiledi” sorusunun yanıtlarında ise bu yıl olumsuz etkilenmede çok hızlı bir yükseliş yaşandı. **Ankete katılanların yüzde 45,3 son bir yılda ekonomik olarak daha kötü duruma geldiklerini belirtti.** Bu oran 2012’de 1,6, 2013’te ise 2,5 düzeyinde kalmıştı. **Ankete katılanların yüzde 34,8’i hükümetin ekonomi politikalarını başarılı, yüzde 43,7’si ise başarısız buldu.**

Terör İçin Askeri Yöntem...

Araştırmada geçen yıla göre en belirgin değişiklik terör sorularına verilen cevaplarda oldu. “Terör sorununu çözmede en etkili yöntem” sorusuna ankete katılanların yüzde 30,9’u siyasi, yüzde 39,2 si ise Askeri yöntemler yanıtını verdi.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ı başarılı bulanların oranı yüzde 43,5, başarısız bulanların oranı ise yüzde 35,9. Ankete katılanların yüzde 37,5’i Cumhurbaşkanlığı’nın Çankaya’dan taşınmasını olumlu, yüzde 48’i olumsuz bulduğunu belirtti. Ankete katılanların yüzde

37,6'sı yeni Cumhurbaşkanlığı Binası'nın ülke kaynaklarının israfı olduğunu belirtirken, yüzde 33,2'si Türkiye'nin gücünü gösterdiğini söyledi.

Siyasete ilişkin sorulara verilen yanıtlara göre; hükümeti başarılı bulanların oranı 1 puan artarak 36,7'ye çıkarken, Başbakan Ahmet Davutoğlu'nu başarılı bulma oranı yüzde 33,8 oldu. Geçen yıl Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın Başbakanlığı döneminde Başbakanı başarılı bulma oranı yüzde 38,7 idi.

Kararsızların da içine dağıtıldığı son anket sonuçlarına göre, katılımcıların yüzde 42,1'i bugün seçim yapılacak olsa AKP'ye oy vereceğini belirtirken, yüzde 23,4'ü CHP'ye, yüzde 14,3'ü MHP'ye, yüzde 9,1'i ise HDP'ye oy vereceğini söyledi. Oy vermeyeceğini belirtenlerin oranı yüzde 10,6 oldu.

Kurum ve Kuruluşlara Güven...

Orduya olan güven yüzde 51,7'den 57,7'ye yükselirken, yine en güvenilen kurum Ordu oldu. Cumhurbaşkanlığı kurumuna güven oranı yüzde 40,7'den 40,5 düzeyine düşerken, polis ve kolluk güçlerine güven ise 35,3'den yüzde 39,5'e çıktı.

Özgürlüklere Bakış...

Ankette yer alan *“demokrasi ve özgürlük”* konusundaki sorulara verilen yanıtlarda; geçen yıllara göre en önemli fark *“medyanın özgürlüğü”* konusunda oldu. *“Türkiye’de düşünce özgürlüğü vardır”* ifadesine *“Evet”* diyenlerin oranı yüzde 30,8'den 27,5'e inerken, *“Türkiye’de basın özgürdür”* cümlesine *“Evet”* diyenlerin oranı yüzde 38,5'den, yüzde 24,6'ya indi. Türkiye'deki demokrasiye ilişkin sorulara ise katılımcıların yüzde 12,9'u, *“Demokrasi yoktur”*, yüzde 30,3'ü *“Demokrasi zayıflamaktadır”*, yüzde 31,4'ü *“Demokratikleşmekte olan bir ülkedir”* yüzde 20'si ise *“Demokratik bir ülkedir”* yanıtını verdi.

Yargı Siyasallaşıyor Yanıtı...

Araştırmaya katılan katılımcıların yüzde 58,7'si *Türk yargısının siyasallaştığını düşünüyor*, yüzde 24,2'si siyasallaşmadığı yanıtını verdi. Ankete göre, *hükümetin dış politika performansını başarılı bulanların oranı yüzde 32,5.*

Hükümetin Kobani konusundaki görüşlerini destekleyenlerin oranı yüzde 19,1'. IŞİD'in terör örgütü olduğunu düşünenlerin

oranı yüzde 93,2 , IŞİD'in Türkiye için tehdit olduğunu düşünenlerin oranı ise yüzde 82,3.

Emeklilik İkramesiyle İlgili Anayasa Mahkemesi Kararı...

Geçtiğimiz günlerde (25.12.2014) *Anayasa Mahkemesi Emeklilik ikramiyesi ile ilgili önemli bir karara imza attı.* Esas Sayısı: 2013/111, Karar Sayısı: 2014/195 olan ve 25.12.2014 tarihinde kararlaştırılıp, 7.01.2015 günlü ve 29229 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren karar açılan bir kişisel dava sebebiyle Anayasaya aykırılık iddiasını ciddi bularak konuyu Anayasa Mahkemesine götüren Ankara 10. İdare Mahkemesinin takibi ve memur lehinde düşünen Anayasa Mahkemesi üyelerinin gayretleri sonucu alındı.

Bildiğiniz gibi, 8.6.1949 günlü *5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun değişik 89. maddesinin 4. fıkrasının 1. cümlesinde yer alan... “verilecek emekli ikramiyesinin hesabında 30 fiili hizmet yılından fazla süreler”... dikkate alınmaz.* Hükümü yer almakta ve kişi kaç yıl çalışırsa çalışsın *Emeklilik ikramiyesi emekli olana 30 yıl üzerinden ödenmekteydi.* Anayasa Mahkemesi bu hükümü Anayasaya aykırı bularak iptal etti. Şimdi herkes çalıştığı süre kadar ikramiye alacak. Uygulama başladı ama bu uygulama daha önce emekli olanlara da bir umut ışığı oldu. Emekliler yeni bir dava açmaya hazırlanıyor. *Anayasa Mahkemesi kararlarının geriye dönük olarak uygulanmayacağı hükmüne rağmen uygulamanın insan hakları ve eşitlik ilkelerine aykırılığı sebebiyle İnsan Hakları Mahkemesine kadar taşınabileceği ve kazanılabileceği kanaatini ben de taşıyorum. Mahkeme masrafları sistemi zor durumda bırakabilir. Kanaatimce hükümet yeni bir düzenleme yaparak hakkaniyetle hareket etmeli ve sorunu çözmelidir.*

HSBC Bankasının “Emekliliğin Geleceği” Raporu;

HSBC Bankasının yaptırdığı araştırma, *Türkiye’de çalışma çağındaki kişilerin emeklilikleri boyunca kendilerine yetecek kadar birikim ve yatırıma sahip olmadıklarını ortaya koydu. Rapora göre, dünyada emeklilerin birikimleri emeklilik hayatlarının son 7 yılına yetmezken, Türkiye’de bu süre 18 yıla çıkıyor.*

En kötüsü parasızlık

Hesap şöyle: Eski yasal düzenlemeye tabi olanların tam emeklilik yaşı ortalama 49, beklenen yaşam süresi ortalama 75 olduğu düşünüldüğünde, Türkiye’de ortalama emeklilik dönemi 26 yıl sürüyor. Emeklilik süresinde dünya ortalaması ise 18 yıl. Bu durum her ne kadar Türkiye adına olumlu görünse de, gelir boşluğu bazında Dünya ile Türkiye arasındaki oranlar karşılaştırıldığında ciddi bir fark ortaya çıkıyor. Emeklilik dönemindeki gelir boşluğu katılımcıların kaygılarında haklı olduğunu gösteriyor. Katılımcıların, emeklilik birikim ve yatırımlarının emekli olduktan sonra ortalama sadece 8 yıl yeteceğini düşündükleri göz önüne alındığında; düşük emeklilik gelirleriyle yaşayacakları 18 yıllık bir ‘boşlukla’ karşılaşılıyorlar. Dünyada emeklilerin yaşadığı gelir boşluğu ise ortalama 7 yıl.

Türkiye’de henüz emekli olmayanların yarısından fazlası (% 54) çalışmayı bıraktıktan sonra rahat bir yaşam sürdürebileceği konusunda kaygılıyken, yüzde 53’ü parasız kalmaktan, yüzde 45’i ise yalnızca günlük ihtiyaçlarını karşılayacak kadar kaynağa sahip olmaktan endişe duyuyor. Emekli olanlar arasında ise rahat bir emeklilik için yeterli hazırlık yapmayanların yüzde 75’i hazırlıklarının yetersizliğini emekli olduktan sonra fark ettiğini belirtiyor. Türkiye’de emeklilik için birikim yapmak, çalışma çağındaki bulunan kişilerin yüzde 93’ünün öncelikleri arasında yer almıyor. Öncelikler arasında; çocukların eğitimi için birikim yapmak (%23), başka borçları ödemek (%16) ve kötü günler için birikim yapmak (%9) bulunuyor.

Türkler kira gelirine güveniyor

Emeklilik dönemini bekleyen gelir boşluğu tehdidi çalışma çağındaki kişiler için emeklilikte alternatif gelir kaynaklarını zorunlu kılıyor. Araştırmaya Türkiye’den katılanlar arasında halihazırda emekli olanların yüzde 81’i, kira geliri elde ettiği ikinci mülklerine güveniyor. Emlak yatırımlarını sırasıyla yüzde 62 ile bireysel emeklilik planları, yüzde 60 ile mevduatlar izliyor.

Rapora göre, Türkiye’de pek çok emekli, daha önceden yeterince tasarruf ve yatırım yapmadığı için pişmanlık duyuyor. Her beş kişiden yaklaşık ikisi (%38), borç ödemeleri nedeniyle emeklilik dönemine hazırlık yapmanın imkansızlaştığını belirtiyor.

Ne diyelim Türkiye’de herkes kendi durumunu biliyor, büyük bir çoğunluk mucizeler gerçekleştirerek yaşamını sürdürüyor ama araştırmalar da bunları söylüyor... Hoşça, umutla, sevgiyle kalın...

Şiir...

Gurbet Üzerine Ağıt...

Anonim

Yavru kahve içer fincanı mavi
Bu yıl da erimez dağların karı
Çık da gel yavrum bir daha görem
Azrail göğsüme konmadan bari.

Yavru kahve içer fincanı sarı
Hasretim tükenmez içimde narı
Koş gel de yavrum ben seni görem
Ecel tuzağını kurmadan bari.

Bir mektup yazdırdım yarene, dosta
Yolları bekliyorum gelmiyi posta
Kara gözlerini sevdiğim yavrum
Garip bülbül gibi goydun gafeste

İstanbul içinde akar bir çeşme
Gözümün yaşıdır eğilip içme
Bana derler yavrun senden geçmiş
Gurbanın olam sen benden geçme

İçimizden Biri Ahmet DEMİRKOL

M. Kamil ATEŞ

Ankara Kültür ve Dayanışma Derneği, çoğunlukla çocukluğu Ağın'da geçmiş, memleketi için bir şeyler yapma duygusunu yoğun yaşayan, hemşerileri ile görüşmekten zevk alan orta yaş grubuna ulaşmış olan kişilerin, 1953 yılında temeli attıkları yöresel bir dernektir.

Hala derneğimiz aynı duyguları yaşayan kişiler tarafından ayakta tutulmaya çalışılan, kıt maddi imkanlarla varlığını sürdürmek için üyelerin yapacağı bağışları bekleyen bir gönül kuruluşudur. Türkiye'de ilçe dernekleri içerisinde bu kadar uzun soluklu bir dergi yayını yapan az sayıdaki derneklerden birisidir. İki ayda bir yayınladığımız Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, baskı kalitesini yükseltme, içeriğini çeşitlendirme, yöresel haberlere ağırlık verme çabası içinde olanaklarımız elverdiğince çalışmaktayız. Muhakkak kusurlarımız, eleştirilecek boyutlar her zaman olacaktır.Fakat bu dernek ve dergi tüm Ağınlı hemşerilerimizin olduğunu, herkesin küsmeden, nazlanmadan omuz vermesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Dernek çalışmalarına uzun süredir aktif

bir şekilde destek veren, zamanının büyük çoğunluğunu dernekte geçirmek için çabalayan büyüklerimizden birisi de Derneğimiz Saymanı Ahmet Demirkol, bu sayımızda İçimizden Biri yazı dizimizin konusu olacaktır.

K.ATEŞ: Sizin Şenpınar (Vahşen Köyü) Mahallesinden olduğunuzu biliyoruz. Atanızı, Ailenizi, kardeşlerinizi tanıtır mısınız?

A.DEMİRKOL: Ailemiz Şenpınar'da (Vahşen'de) Muncurgil olarak tanınır. Bana da Muncurgil'in Ahmet Demirkol derler.1941 Vahşen doğumluyum. Lakabımız Muncur'un ne anlama geldiği bilinmemekle beraber benim yorumum, ailemiz geçmişte ağırlıklı olarak tarımla geçimini sağlamaya çalışırlardı. Harman vakti harman makinasından çıkan ekin taneleri teneke yerine teneke büyüklüğünde yuvarlak ölçü birimleri kullanılırdı.Bunların adı büyüklüğüne göre Yarım, küçüğüne Godik, daha küçüğüne Mucur denirdi. Acaba Mucur anlamı ailemize buradan mı takıldı diye düşünüyorum. Babam Merhum M.Sabri Demirkol, annem ise Merhume Emine Demirkol dur. Babamın babası (dedem) Vahşenli, Babannem Ağınlı Hüccangil'den Dursun Öney ve Yahya Öney'in kız kardeşi, Annem Yahya ve Gülhanım Öney'in kızı babamla ikinci evliliklerini yapmışlar, babam annemin halasının oğlu,annemde babamın dayısı kızı oluyor.Türkçesi akraba evliliği yapmışlar.Babamın birinci eşi, Fatma Gürci Demirkol Davutgillerden mekanı Cennet olsun. Bizleri öz evlatları kadar sever ve korurdu. Benim evliliğimden sonra vefat etti.Babamın birinci eşinden 5 kız, ikinci evliliğinden yani annemden bir kız,üç erkek çocuğu olmuş, toplam dokuz kardeşiz. Babam,anneler ve dört ablamız vefat ettiler. Mekanları Cennet olsun, hayatta olanlara Allahtan sağlıklılar diliyorum.

K.ATEŞ: Maşallah yöremizde dokuz çocuklu aile sayısı pek fazla olmasa gerek.Pek verimli olmayan çevremizdeki topraklar çok çocuklu ailenin geçimini sağlayacak kadar bol ve birkaç ürün vermiyor.Fakat çok çocuk, çok

ırgat demek anlamına geliyor. Tarımla geçinen bir ailenin çocuğu olarak eğitim yaşamınız bazı zorlamalar gerektireceğini düşünüyorum. Eğitim yaşamınız nasıl gerçekleşti ?

A.DEMİRKOL: ilk Okulu Vahşen’de okudum. Başka da şansımız yoktu. Öğretmenimiz Merhum Fuat Erben’di. Malatya Akçadağ Köy Enstitüsünün ilk mezunlarından Mehmet Nuri Karaoğlu ve kayınpederim olan Mustafa Kemal Gündoğdu ile beraber mezun olmuşlar. Okulumuzda bir de Eğitimci vardı. Merhum İbrahim Özben eğitimci olarak 1,2 ve 3.sınıfları okutur,başarılı bir öğretmendi.1951-1952 döneminde ilk Okuldan mezun oldum.Ağın’da Ortaokul açılmamıştı. Açılmış olsa da kafama meslek okulunda okumayı koymuştum.Eniştem İbrahim Yılmaz ve Ablam Malatya’da oturmaktaydılar. Eniştem Sümerbank’ın Mensucat Fabrikasında çalışıyordu. Malatya’ya geldim. O günkü adıyla Sanat Enstitüsüne yeni adıyla Endüstri Meslek Lisesinin Ortaokul kısmına kaydımı yaptırdım. Ortaokul 1 ve 2. sınıfları ablamın yanında okudum. Aynı sınıfta okuyan Mehmet Taşbaşı, Mustafa Müderrisgil (Aslan) ve Andiri’li İlhan Uzunoğlu ile birlikteydik. İlhan Uzunoğlu genç yaşta aramızdan ayrıldı. Son görüşüm Ankara Beşevler’de askeri elbisesiyle oldu. Vefat haberini Vahşen’de yeğenimin düğününde duydum, çok üzülmüştüm, Mekanı Cennet olsun. 2. Sınıfın son günlerine doğru eniştem askere gitti.

Malatya’da okuma şansım kalmadı. Ankara’da bulunan anneannem, halam (Bibim) Ayşe Öney, Hüseyin Öney’in yanlarına geldim. Hüseyin Öney aynı zamanda Halamın dayısı oğlu idi, onlarda akraba evliliği yapmışlar. Dedem Yahya uzun yıllar Ankara’da Milli Savunma Bakanlığı’nda çalışmış ve Ankara’da vefat etmiş, bizler göremedik. Okul kaydımı Bahçelievlerdeki 2. Erkek Sanat Enstitüsünün Mobilya Bölümüne yaptırdım. 1957-1958 yılında bu okuldan mezun oldum. Bu gün yanlarında kaldığım ailenin hiç biri hayatta değiller. Mekanları cennet olsun.

Mezuniyetten bir veya iki ay sonra Devlet Demir Yollarında işe girdim. Ancak 20 gün çalışabildim. İşçi Sendikasına kayıt yaptırdığım için işime son verdiler. Arkasından Devler Su İşlerinin Etlik Tesislerinde Toprak Su bölümünde teknik eleman olarak görev aldım.

Bu kurumda 1960 yılına kadar çalıştım.1960 yılının Eylül ayında İnşaat teknikerliği Okulunun sınavına girmek için Erzurum’a gittim.Köylüm İ.Hakkı Akbaş ve abisi Mehmet Akbaş’ın yanında iki ay Erzurum’da birlikte kaldık. Daha sonra Ankara’ya döndüm, İnşaat Teknikerliği okulunun naklini zorla da olsa Ankara’ya yaptırdım. Fakat Teknikerlik okulundan mezun olmak nasip olmadı. O günlerde lise mezunlarına tanınan Yedek Subaylık hakkının kaldırılacağını duyumunu alınca apar topar askerlik kararımı aldırarak 1961 tarihinde askere gittim. Yedek Subay Öğretmen olarak Antalya ili Serik İlçesinin Çakallık Köyüne atamam yapıldı.İki ders yılı sonu askerliğini tamamlamış olarak tekrar Ankara’ya döndüm.

K.ATEŞ: Okullardan mezun oldunuz, en önemli engellerden birisi olan askerlik tamamlandığına göre, genç yaşta akıldan çıkmayan evlilik olayını gerçekleştirebilmek için düzenli gelirin olduğu iş bulmanız gerekiyor. İş hayatı ve evlilik, çocuklardan ve torunları anlatır mısınız?

A.DEMİRKOL: Sıra evliliğe ve iş bulmaya gelmişti. 1962 yılının Eylül ayında bir yıl önce nişanlandığım Öğretmen Mustafa Kemal ve Ayşe Gündoğdu’nun kızı Fatma Gündoğdu ile evlendik. Bir hafta sonra tekrar Ankara’ya döndüm. Artık bir an önce iş bulmam gerekiyordu. Bir yakınımızın yardımı ile İller Bankasında göreve başladım. Bu arada Genel Müdürlüğün Amasra’daki belediye inşaatının kontrolü olarak bir yıl Amasra’da ertesi yıl da Kayseri ili Bünyan İlçesinde iller Bankasına ait inşaatının kontrollük görevini yaptıktan sonra Ankara İller Bankası Genel Müdürlüğü Yapı İşleri Daire Başkanlığında Proje Ressamı olarak çalışmaya başladım.

Bu kurumda altı yıl çalıştıktan sonra, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin Ankara Organize Sanayi Bölgesinde Teknik Ressam alınacağını duydum ve müracaatımı yaptım. Bu kurumun ekonomik şartları İller Bankasına göre daha uygun olduğunu gördüm. Sınavda proje çizimi yaptırdılar,çizim sınavında başarılı oldum.TOBB’nde teknik ressam olarak göreve başladım.Ankara’da evimiz yoktu. Bir yapı kooperatife üye oldum. Kira ödemek büyük şehirlerde bütçeyi zorlamaktaydı.1967 doğumlu Emin Nuray ve 1969 doğumlu Gülay isminde iki tane kızım var.Çocuklar büyüdükçe okul

ihtiyaçları bütçeyi zorlamaktadır. Ek bir iş arayışı içerisindeyken bir arkadaşımın birlikte ortak Kızılay Karanfil Sokakta Ozalit ve Fotokopi çeken iş yeri açtık. TOBB'deki mesai bitiş ile özel iş yerine gidiyor, gece geç vakitlere kadar çalışıyor, bazen mimar bürolarından proje alıp evde çizim yapıyordum. Eşim de benimle birlikte bu sıkıntılara katlanıyordu. Bu arada ekonomimize katkısı olması amacıyla eşime Ankara Bahçelievler Semtinde Tuhafiye dükkanı açtık .Bu iş yerini Bağkur'lu olarak 17-18 yıl çalıştırdı, sonra işyerini kapattık. Eşimin SSK'dan emekli olabilmesi için gerekli olan sürede hemşerimiz değerli kardeşim Ahmet Çetin'in desteği ile 4-5 yıl kadar pirim ödemesi yapılarak emeklilik hakkını kazandı. Ekonomik olarak biraz rahatlamış olduk.

Bu arada büyük kızım Nuray Hacettepe Üniversitesi Diyetisyenlik Bölümünden mezun oldu ve Özel sektörde çalışıyor. 1993 Yılında Diş Hekimi Atilla Akgöl ile evlendi. Bu evlilikten 1997 doğumlu TED Lisesi son sınıfında okuyan Can isminde torunum var. İkinci kızım Gülay Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun oldu. Gülay 1994 tarihinde Jeoloji Mühendisi Kaan Bıyıklı ile evlendi. Bu evlilikten 1999 doğumlu Tefik Fikret Lisesi, lise ikinci sınıfında okuyan Nazlı isminde kız torunum var. Torunlarıma ve tüm öğrencilere sağlık ve başarılar diliyorum. Damatlar ve küçük kızım Kamuda çalışmaktadırlar.

Ben de 1987 yılının ortalarında emekli oldum. Eşim, çocuklar ve torunlarımla mutlu bir yaşantımız var. Allah bozmasın. Kuşadası Davutlar'daki yazlığımızda 4-5 ay kadar kalıyor, Eylül ayında Vahşen'e gidiyor, eşi dostu görüyor, atalarımızın mezarlarını ziyaret ediyoruz. Ağın'ımızı mahallemiz Şenpınar'ımızı çok seviyorum. Uzun yıllar kurucusu olduğum Şenpınarlılar Derneğinde görev aldım. Her Vahşenli gibi ben de elimden gelen her hizmeti seve seve yaptım, Allah ömür verdikçe bana düşen hizmet olursa yine yaparım. Yönetimde görev alan genç yeğenlerime başarılar diliyorum.

K.ATES: Sayın Demirkol, anlatımlarınızdan lise öğrencisi olarak 1955 yılında Ankara'ya geldiğiniz anlaşılıyor. 1960 yıllarında ise askerliğini yapmış, kamuda çalışan bir kişi olarak Ankara'da kurulmuş olan Ağın Kültür ve Dayanışma derneği ile gönül bağınızın

oluşturduğunu görüyoruz. O günden bu güne kadar dernek çalışmalarının bir değerlendirmesini yapar mısınız?

A.DEMİRKOL: Ağın Kültür Derneğinin kuruluş yıllarında lisede öğrenciydim. Derneğin kuruluş amacı yoksul hemşerilerimize yardımda bulunmak, birlik ve beraberliğin sağlanmasıydı. Bu konuda pek çok yardımın Ağın'a ulaştığını biliyorum. Bu hizmetleri yapan, ihtiyaçların karşılanması için koşuşturan saygı değer hemşerilerimizin isimlerini tek tek sıralamayı uygun görmüyorum. Hepsi aramızdan ayrıldılar. Mekanları Cennet olsun. Ağın'a yapılan hizmetlerden birisi de Ağın Düşün ve Sanat Dergisinin yaşatılmasıdır.

İzin verirseniz, biraz gerilere gideceğim. Ağın Derneği kamu yararına hizmet veren, dolayısıyla İçişleri Bakanlığına, yani valiliklerin denetiminde olan bir dernek idi. Derneği kuran üyeler bu tür yardımları alabilmek için, başvurmadıkları kapı kalmamıştı. Bu yardımlardan en çok Ağın Merkezindeki okul çocukları yararlanmışlardır. Yine dernek aracılığıyla Bugün Ağın Belediyesinin kullandığı eski okul yıkılarak yeni binanın yapılmasında en büyük yardımı, Anayasa Mahkemesi Üyesi olan Merhum Şeref Hocaoglu sağlamıştır. Merhum Cevat Onay, Nuri Onat, Dr. Kemal Köseoğlu, Dr. Vakıf Özkul, Veteriner hekim Ali Karakaş, Eğitimci Mustafa Onarlıoğlu, şu an isimlerini hatırlayamadığım pek çok saygıdeğer hemşerilerimiz olanakları elverdiğince Ağın ve Ağınlı için bu hizmeti verenler, Ağın'a ve Ağınlıya olan sevginin, saygının ürünüdür. Ancak 1960 darbesi nedeniyle kamu yararına dahi olsa da tüm dernekler kapatıldı. Tasviye kurulunda Veteriner Hekim Ali Karakaş ve Mustafa Onarlıoğlu vardı. Tasviye süresinde derneğin gayrimenkulü olmadığından, var olan malzemelerin Ağın'a gönderildiğini biliyorum.

1965 yılında yasal engeller kalktığından benim de içinde bulunduğum hemşerilerimizle beraber Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğini yeniden kurduk. Dernek başkanı Dr. Vakıf Özkul başkanlığında yönetim kurulu oluşturuldu. Dernek çalışmalar başlayınca. 1967 yılında Ağın Fikir ve Sanat Dergisi yayın hayatına başladı. Derginin çıkarılmasıyla birlikte böyle bir oluşumu hasretle bekleyen Ağınlılar abone olmaya başladılar, hatta O günlerde derginin baskı sayısının yetmediği söyleniyordu. Dergi

aboneleri her türlü imkansızlıklar içinde, ev kirası, çocuklarının okul masraflarına rağmen derneğe bağışlarında aksama olmuyordu. İşte Ağınlıların çok eskilere dayanan okuma kültürünün bir göstergesi oluyordu. 2000’li yıllarda Sayın Ahmet Deviren’in dernek başkanlığında kurulan yönetimde 10 yıl görev aldım, tüm arkadaşların özverili çalışmaları ile dernek binamız alındı, dergi abone sayısı 900 leri aşmıştı. Bu sayı Ağın için daha da fazla olması gerekirdi.

Bu gün tüm Türkiye’ye yayılmış Ağınlı nüfusunun 40.000; i geçtiği tahmin ediliyor. Diyorum ki Ağınlı binlerce Öğretmen, üniversite mezunu gençlerimiz, Valiler, Genel Müdürler, Kaymakam, Doktorlar, Profosörleri, İş Adamları olan bu ilçe Derneğinin çıkardığı dergi abone sayısı neden 1000’in üstüne çıkmıyor. Yılda dergi bağış ücreti olan 40-50 TL ödeyemeyecek hallere mi düştük. Hayır bu değil yılda bu ücreti veremeyecek hemşerimizi düşünemiyorum, hatta düşünmek bile istemiyorum. Ben diyorum ki okuma alışkanlığımız azaldı, okumayı sevmeye başladık, ihmalkarlıklar alışkanlık haline geldi.

Ağın Dergisi neyime demeyin, ben Ağın’dan koptum, Ağın’ı tanımıyorum, babam veya annem Ağın’lıydı diyenler bile var. Sudan bahaneler, bu bahanelere Devletin PTT’side katkıda bulunuyor. Dergiler zamanında veya hiç gelmiyor diyenler var. Dergisi eline geçmeyen hemşerilerimiz hemen dernek merkezi ile

irtibata geçmelerini tavsiye ederim. İadeler olmazsa Derneğin bu durumlardan haberi olmuyor. Dernek bu durumlarda hemen postaya eksik sayı veriliyor. Umarım bütün düşüncelerin yanlış olduğunun farkına varılacaktır. Bu dergi bizim hayat damarlarımızdan birisidir. Orta yaş üstü memleketine gidemeyenler için en güzel haber kaynağı olduğunu düşünüyorum. Anne ve babalara sesleniyorum. Çocuklarımızın memleketleri ile bağlarının kopmasına izin vermeyin, bu damarın çalışması için hepimize düşen bir memleket borcu olduğu kanısındayım.

Dergimiz ve Derneğimizin devamı için emeğini esirgemeyen herkese sonsuz teşekkürler, özellikle Merhum Dr. Vakıf Özkul’a, Sayın Ahmet Deviren’e, Ahmet Çetin’e, yönetimlerde görev alıp, hizmet veren arkadaşlara sonsuz teşekkürler eder, sağlık dolu yıllar dilerim.

K.ATEŞ: Dernek çalışmaları özveri gerektiren uğraşlardır, gönül işi olup zaman ve emek harcamak gerektirir. Hep kenarda durarak eleştirmek en kolay iş olsa gerek, tüm derneklerin en önemli çıkmazlarından birisine ekonomik sorunları oluyor. Hemşerilerimizin bağışlar konusunda daha duyarlı olacaklarını umuyorum. Ben de size yapmış olduğunuz özverili her iki dernek çalışmalarınızdan dolayı kutlar, tüm ailenizle sağlıklı, mutlu yıllar diler, teşekkür ederim.

Şiir...

Arkadaşım Badem Ağacı....

Aziz NESİN

Sen ağaçların aptalı
Ben insanların
Seni kandırır havalara
Beni sevdalar
Bir ılıman hava esmeyegörsün
Düşünmeden gelecek karakışı
Açarsın çiçeklerini
Bense hayra yorayım gördüğüm düşü
Bir güler yüz bir tatlı söz
Açarım yüreğimi hemen
Yemişe durmadan çarpar seni karayel
Beni karasevda

Hem de bilerek kandırıldığımı
Kaçınıcı kez bağlanmışız bir olmaza
Ko desinler bize şaşkın
Sonu gelmesede hiç bir aşkın
Açalım yine de çiçeklerimizi
Senden yanayım arkadaşım
Havanı bulunca aç çiçeklerini
Nasıl açıyorsam yüreğimi
Belki bu kez kış olmaz
Bakarsın sevdan düş olmaz
Nasıl vermişsem kendimi son sevdama
Vur kendini sen de bu güzel havaya

Dünden Bugüne Derneğimiz...

Ahmet ÇETİN

Bildiğiniz gibi sivil toplum kuruluşları Oda, Sendika, Vakıf ve Dernek adı altında faaliyet gösterirler. Vakıf, Dernekler topluma yararlı bir hizmet geliştirmek için kurulmuş yasal topluluklardır.

Dernekler; kazanç paylaşımı dışında kanunlarla yasaklanmamış belirli ve ortak bir amacı gerçekleştirmek üzere an az 7 gerçek veya tüzel kişinin bilgi beceri ve çalışmalarını birleştirmek suretiyle oluşturdukları tüzel kişiliğe sahip kişi topluluklarıdır ve belli bir sosyal amacı gerçekleştirmek üzere kurulurlar.

Dernekler kuruluş amaçlarına uygun olarak çeşitli adlarla nitelenirler. Sosyal Yardım Dernekleri, tarım dernekleri, esnaf dernekleri, spor dernek ve klüpleri, serbest meslek dernekleri, kültür dernekleri, bilimsel dernekler, dayanışma dernekleri vs.

Bazı derneklerde kamuya yararlı dernekler olarak nitelenirler. Bir derneğin kamuya yararlı dernek sayılarak bazı vergi kolaylıklarından yararlanabilmesi için Bakanlar Kurulu kararı gerekir.

Dernekler sivil toplum kuruluşlarının ilk basamağıdır. Birlikteliği, dayanışmayı, yardımlaşmayı, kültürel varlıkları, ortaya çıkararak yaşatmayı ve geliştirmeyi amaçlar, üyeler ve hemşehriler arasında dayanışma ve iletişim kurulmasını sağlar.

Bu bağlamda **AĞIN KÜLTÜR DERNEĞİ 1953** senesinde imkansızlıklar ve güç şartlar altında bazı hemşehrilerimizce Ankara'da kurulmuştur. Derneğin kuruluşu ile birlikte çalışan Yönetim Kurulu'nda görevli kişiler ve Ağın sevdalısı hemşehrilerin desteğiyle **AĞIN FİKİR ve SANAT DERGİSİ 1967 Yılı Ocak ayında yayın hayatına başlamıştır**. İlk sayıdan itibaren derginin sahipliğini Dr. Vakıf ÖZKUL üstlenmiştir.

12 Eylül 1980 ihtilalinin akabinde zorunlu olarak dernek kapatılmış ve AĞIN

FİKİR ve SANAT Dergisi de yayın hayatına son vermiştir.

1990 Yılı yaz ortasında Ankara'da 19 Mayıs Stadi'nin yanında bulunan Spor Yazarları derneğinde tarafımdan düzenlenen bir yemekte 30'a yakın hemşehrimize bir araya gelerek yaptığımız toplantıda Ağın Kültür Derneği'nin yeniden kurulması kararlaştırılmış ve dernek **AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ** adı altında kuruluşu tamamlanmıştır. Dernek yönetimi Ağın Kültür Derneği tarafından daha önce çıkartılmakta olan Ağın Fikir ve Sanat Dergisini 1991 yılı Eylül ayından itibaren yeniden yayın hayatına sokmayı başarmıştır.

Derginin yeniden yayın hayatına başlaması döneminde Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği adına sahipliği İsmail ERCAN, Yazı İşleri Müdürlüğü Muammer NİKSARLI tarafından üstlenmiş ve derginin adı **Ekim 1991 ayından itibaren AĞIN DÜŞÜN ve SANAT DERGİSİ** olarak değiştirilmiştir.

Derginin günümüze kadar ki sayılarında sahipliğini İsmail ERCAN, Dr. Vakıf ÖZKUL, Ahmet DEVİREN, Ahmet ÇETİN Yazı İşleri Müdürlüğünü de sırasıyla Muammer NİKSARLI, Mehmet YALÇIN, Mehmet ORHAN, Altan İLTER yürütmüşlerdir.

2011 Yılı Ocak ayından itibaren de Derginin Genel Yayın Yönetmenliği'ni Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR, Yazı İşleri Müdürlüğü'nü Şener Bilgin, daha sora Mustafa Kamil Ateş üstlenmiştir.

Ağın Kültür Derneği'nin 1953 yılından itibaren kuruluşunda emeği geçen tüm kurucularımıza, kuruluşundan bu güne kadar görev yapmış olan Yönetim Kurulu Başkan ve Üyelerine, Denetim Kurulu Üyelerine, Ağın Fikir ve Sanat Dergisi ve Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'nin yayınında emeği geçen Genel Yayın Yönetmenleri ve Yazı İşleri Müdürlerine, Derneğin faaliyetlerinde ve

derginin çıkartılmasında bizleri yazıları, maddi ve manevi destekleriyle yalnız bırakmayan tüm hemşehrilerimize şahsım ve yönetim kurulu adına teşekkür etmeyi bir borç biliyor, ebediyete intikal etmiş olanların manevi huzurlarında saygıyla eğiliyor, ruhları şad olsun diyorum.

Dernekçilik meşakkatli bir iştir Kurmak kolaydır ama yaşatmak büyük özveri istemektedir. Dernek faaliyetleri içerisinde birde dergi çıkartıp hemşehrilerimize düzenli bir şekilde ulaştırılması da göz önüne alındığında kurumsal yapısı, üye sayısı ve dergi aboneleri ile birçok yapıya sahiptir. Açılan derneklerin büyük bölümünün belli başlı sebeple kapandığı düşünülecek olursa 1953 yılından bu yana faaliyetlerini sürdürerek, Ağın Düşün ve Sanat Dergisini' de kesintisiz olarak hemşehrilerimize ulaştırması da bir başarı göstergesidir.

Yöneticiler kadar üyeler de derneklerin vazgeçilmezidir. Üyeler olmazsa derneğe ve dernekçiliğe çok da fazla ihtiyaç kalmamaktadır. Ancak üyeler varsa yapılan faaliyetlerin bir anlamı olmaktadır. Derneğin üyelere, üyelerinde derneğe karşı sorumlulukları bulunmaktadır.

Sevgili Ağınlılar değerli hemşehrilerim;

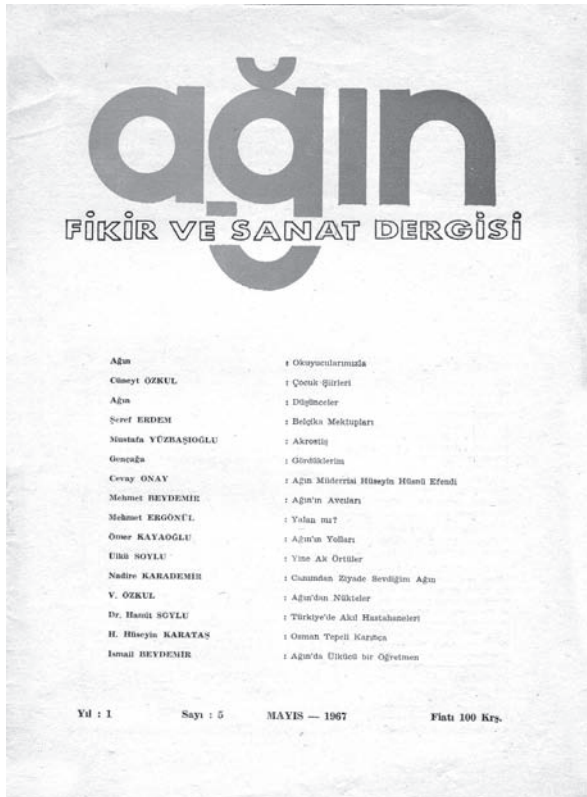
Derneğimizin faaliyetleri hakkında da sizlere bazı bilgiler vermek istiyorum.

- Bildiğiniz üzere derneğimiz; Hoşdere Caddesi No: 41/2 Y.Ayrancı-ANKARA adresindeki kendi mülkü olan dernek merkezinde faaliyetini sürdürmektedir.

- Ağın Düşün ve Sanat Dergisi de düzenli olarak çıkartılarak hemşehrilerimize ve dergi bağışçılarımıza gönderilmesi sağlanmaktadır.

- Dergide Ağın'la ilgili, doğum, evlenme ve ölüm bilgilerine yer verilmekte, hemşehrilerimizden gelen çeşitli ilmi, edebi, sosyal ve kültürel yazılar yayınlanmaktadır. Dergimizin kapak baskı kalitesini Mayıs-Haziran 2011 sayısından itibaren kuşe kağıda renkli ofset baskı yapılarak daha albenili hale getirilmiştir.

- Dernek çalışmaları ,üyelerimizle daha seri haberleşebilmek,çeşitli bilgilerin aktarılması ve dergi basımının verimli yapılabilmesi için e-mail adresi (ankaraagindernek@gmail.com) ve web sitesi (ankaraagindernegi.org) oluşturulmuştur.

- Üyelerimizle özel günlerde ve özel haberlerde iletişimi sağlamak üzere mesaj hattı oluşturularak servise sokulmuştur.

- Hemşehri ve üyelerimizin destek ve katkılarıyla eğitim fonu oluşturularak, ihtiyacı olan Ağınlı hemşehrilerimizin üniversitede okuyan çocuklarına eğitim bursu verilmeye başlanmıştır. Ağınlı öğrencilerin eğitiminde kullanılmak üzere tüm hemşehrilerimizin yardım ve desteklerini beklemekteyiz. Eğitim fonuna bağışta bulunmak isteyenlerin Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'nde ilan edilmekte olan yardım hesaplarına bağışlarını yatırabileceklerini belirtmek istiyorum

Ayrıca Eğitim fonuna bu güne kadar bağışta bulunan tüm hemşehrilerimize teşekkürü borç biliyor ve şükranlarımı sunuyorum.

Çok Değerli Ağın'lılar;

Derneğimizde bu güne kadar görev yapmış olan tüm yönetim Kurulu Üyeleri ve bugün görev yapmakta olan Yönetim Kurulu üyeleri bizler, sizlerin maddi ve manevi destekleriyle faaliyetlerini sürdürerek Ağınlı hemşehrilerimize ve Ağınımıza hizmet etmişlerdir.

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nin gücü sizlersiniz, sizlerin gücü ve desteği olmadan dernek faaliyetlerini sürdürmek mümkün değildir.

Derneğimizin gücünü artırarak faaliyetlerini sürdürebilmesi ve sizlere hizmet etmesi için birbirimize kırlmadan, gücenmeden, hoşgörü, birlik ve beraberlik içerisinde derneğimize üye olmanızı, yıllık dergi abonelik ve bağışlarınızla da destek vermenizi bu hususta gerekli hassasiyeti göstermenizi diliyorum.

Derneğimizin ve onun yayın organı olan Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'nin çıkarılmasına yardımcı olan, dergimiz sayfalarını yazılarıyla, fotoğraflarıyla, desenleriyle zenginleştiren, abonelik ve bağışlarıyla da yaşamını sürdürmesine katkı sağlayan tüm hemşehrilerimize, Genel Yayın Yönetmenimiz Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR ve Yazı İşleri Müdürümüz Mustafa Kamil ATEŞ'e en kalbi duygularıyla teşekkür ediyor saygılarımı sunuyorum.

Ağıtlarımız

Ankaralı Ahmet'in Türküsü...

Anonim

Samsor'un başında yıldız ışılar
Ahmet'i vurmuşlar kanı fişkirir

*Samsor'un derede vurdular beni
Al kanlar içinde koydular beni.*

Bir körük vurdular dağlar uyandı
Samsor'un taşları kana boyandı.

*Vurma kafir vurma, ben sana nettim
Para istedin de inkar mı ettim?*

Vurma kafir vurma ben yaralıyım
Aslımı sorarsan Ankara'lıyım.

*Samsor'un derede bir sürü koyun
Üstümü soyun da mezara koyun.*

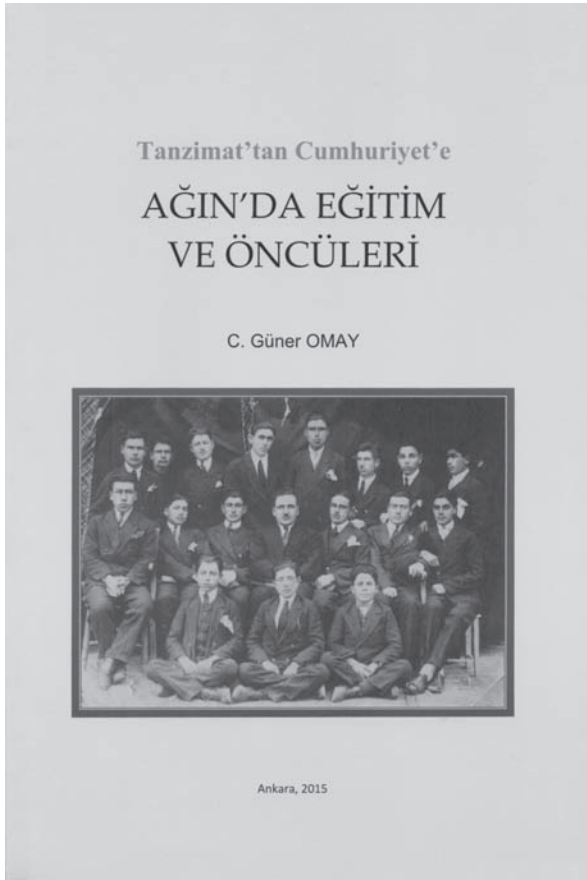
Bir körük vurdular delindi tepem
Kaytan bıyıklara soğuk su serpem.

*Vurma zalim vurma, nar tanesiyim
Anamın babamın bir tanesiyim.*

Not: Yıllar önce Ağın'da askerlik görevini jandarma eri olarak yapan, yakışıklı, varlıklı bir ailenin çocuğu olan, Ankara'lı Ahmet 'in terhisine yakın bir dönemde parası için kendisi ile arkadaşlık kuran Ağın'lı bir kaç kişi Şenpınar (Vahşen) Mahallesi yolu üzerindeki Samsor'un Deresi'nde vahşice öldürülmesi üzerine yukarıda ki ağıt yazılmıştır.

C. Güner OMay'ın, “Ağın'da Eğitim ve Öncüleri” Kitabı Yayımlandı...

Hemşehrimiz Emekli Tuğgeneral Doç. Dr. Cezmi Güler OMay, *Tanzimat'tan Cumhuriyet'e Ağın'da Eğitim ve Öncüleri* adlı kitabını yayımladı. Hemşehrimize çalışmalarında başarılar dileriz.

C. Güner OMay kimdir?

01.01.1936'da Kemaliye'de doğan Cezmi Güner Omay, 1954 yılında Bursa Işıklar Askeri Lisesi'ni ve 1958 yılında Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Matematik-Astronomi Bölümünü bitirmiştir. 1958-1960 yılları arasında Kara Harp Okulu'nda matematik öğretmenliği yapan Omay, 1960-1962 yılları arasında Milli Savunma

Bakanlığı Ar-Ge Daire Başkanlığı'nda Proje Subaylığı görevinde bulunmuştur. 1964 yılında NATO Bursu ile Amerika Birleşik Devletleri Yale Üniversitesi'nde Master eğitimini tamamlamıştır.

1964-1974 yılları arasında Genelkurmay Ar-Ge Daire Başkanlığı'nda Yöneylem Uzmanlığı görevinde bulunmuş, aynı tarihlerde, Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi'nde Astrofizik dalında öğretim görevlisi olarak çalışmıştır.

1971 yılında Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Matematik-İstatistik Bölümü'nden Fen doktoru unvanını alan, 1978 yılında yine Ankara Üniversitesi'nde doçentliğe yükselen Omay, 1974-1984 yıllarında Kara Harp Okulu Yöneylem Araştırması yarı-zamanlı öğretim üyesi olarak görev yapmıştır.

1984 yılında tuğgeneralliğe yükselen Omay 1980 yılından, emekli olduğu 1992 yılına kadar Genelkurmay Savunma Araştırma Dairesi Başkanlığı görevini yürütmüştür. TÜBİTAK'ta Başkanlığa bağlı Enstitülerin birçoğunun yönetim kurullarında görev alan Omay bu bağlamda Ulusal Gözlemevi'nin (TUG) de Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini uzun süre yapmıştır. 1988-1993 yılları arasında TÜBİTAK Yönetim Kurulu Üyesi olan Doç. Dr. Güner Omay, 1993-2001 yılları arasında da TÜBİTAK Bilim Kurulu Üyeliği yapmış, 1999 yılında bir süre TÜBİTAK Başkanlığı'na vekalet etmiştir.

Bilimsel Teknik Araştırma Vakfı'nın (BİTAV) kurulduğu 1996 yılından beri Yönetim Kurulu'nda görev almıştır. Halen Vakfın Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini yürütmektedir.

Not: Sayın C. Günay OMay'ın “Ağın'da Eğitim ve Öncüleri” kitabını derneğimizden temin edebilirsiniz.

Keban'a Yolculuk...

Keban Kaymakamlığı

İsteyip de gidemediğiniz, gidip de gördüklerinizden büyülenerek etkilendiğiniz, etkilenip de bir daha gitmek isteyeceğiniz, bir daha görmek isteyeceğiniz bir yerinizin olmasını ister miydiniz?

Bulunacağınız yer kalbinizi fethedecek, bedeninizi dinlendirecek, ruhunuzu en mesut anlarıyla mutlu edecekse... Cevabınız, kim istemez ki olacaktır?

Böyle bir yerin var olduğunu ve adının Keban olduğunu bilmenizi isteriz.

Kalabalığın oluşturduğu karmaşadan, stresin tavan yaptığı mekanlardan, gürültünün büyük bir girdaba dönüştüğü şehirlerden sıkıldıysanız, sakin bir yerin hayalini kuruyor ve bir nebze de olsa beden ve zihnen rahatlayacağınız bir mekân arıyorsanız, alın yanınıza eşinizi, çocuklarınızı, dostunuzu, arkadaşınızı, yakınınızı, düşün yollara.

Bu yolculuk sizi yeniden diriltecek, ruhunuzu kanatlandıracaktır.

Gözlerinizi tarihi eserlerle doyuracak, bitap düşmüş bedeninizi Keban Gölünün serin sularına bırakacaksınız.

Bir yudum sıcak çay için, sıcak bir muhabbet için Pembe Köşkün kapısını çalacak, zil çalan karnınızı Keban Alabalık Çırçır Tesislerinin bir musikiyi terennüm eden mekanında veya adeta kalbinizi mest eden sakin bir melodinin ısıltısını bünyesinde barındıran Fırat'ın koynunda yer etmiş Fırat Alabalık'ta doyuracak, gözünüz, gönlünüz, mideniz böylece bayram edecektir.

Kalbinize ve ruhunuza hitap eden sıcak bir ortama ihtiyaç duyuyorsanız Özpölat Alabalık Tesisleri kapılarını sizlere sonuna kadar açacaktır.

Canınız piknik yapmak istiyorsa ve illa balık olsun diyorsanız ve de canlı canlı yakalamak istiyorsanız, deli ve coşkun akan Fırat Nehri sizlere oltalarınızı hazır etmenizi salık verecektir.

Şayet balığın nasıl yaşadığını ve nasıl hayat bulduğunu merak ediyorsanız yolunuz Dumboya düşecek ve oradan ayrılmamak için gerekçelerin ardına sığınacaksınız.

Eğer diyorsanız bunlar bana yeterince teselli vermiyor, adrenalini bütünüyle yaşamak istiyorum diyorsanız, yüksekler tek ilacınızsa, doğayı ve rüzgarı için için duymak istiyorsanız, Seftil Dağı sizi bağrına basacaktır.

Dans eden balıkları ve gürül gürül akan suyun başdöndürücü güzelliğini temaşa etmek istiyorsanız, Çırçır Deresi varlığıyla sizi cezbedecektir.

Gölün uçsuz bucaksızlığıyla tuhaf bir

duyguya yakalanmak, bir şehri tepeden tırnağa göz hapsine almak istiyorsanız Seyir Tepesinde seyre dalmak en ideal yer olacaktır.

Türkiye'ye yıllardır bağrındakilerini döken ve Türkiye'yi madenleriyle yıllarca besleyen ve büyüten maden ocaklarını, içinden yüksek rezervli madenler çıkan mağaralarını ve işçilerin alın teriyle meydana gelen fabrikaları şimdilik faaliyette değiller ama müze değerindeler yerinde görmek istiyorsanız, Keban aradığınız yer olacaktır.

Türkiye'nin ihracatında önemli bir yer tutan kayısının kokusunu duymak, lezzetinden istifade etmek istiyorsanız, Keban'daki kayısı bahçeleri emrinize amade olacaktır. Canınız dut mu çekti? Keban'daki dut ağaçları zevkinize zevk, heyecanınıza heyecan katacaktır. Orjik tek teselli

kaynağınızsa, ak pak teyzelerin elinde hayat bulan ve pencerelere sıra sıra asılan orjikleri yemek için bir selamınız, şefkatli bir bakışınız yeterli olacaktır.

Türkiye'de üretilen elektiriğin %20' sini ve tüketilen elektiriğin %8'ini karşılayan ve bunu sessiz ve mütevazı bir şekilde başaran, başarısının kaynağını da bulunduğu başdöndürücü mekandan, zengin kaynaklardan ve yorulmak nedir bilmeyen çalışanlarından alan Keban Barajı, eşsiz görünümüyle sizlerin ziyaretine her daim açıktır.

Yıllık 22 bin ton alabalık üretimiyle birçok şehre oranla alabalık tacını elinde tutan Keban, üreten bir şehrin varlığını gözler önüne sermiştir. Artık Keban Alabalığının başkenti olmuştur. Bu üretimin insana ve insanlığa çok yönlü getirisi olmuştur. Alabalık tesisleri sayesinde birçok işsize iş kapısı açılmış, birçok ailenin yüzü gülmüş, birçok gencin hayalleri kurumaya yüz tutmuşken, o hayaller yeniden yeşermeye başlamıştır.

Keban'da yaşayan insanlar da güzel yurdumuzun güzel insanlarıyla aynı hamurdandır. Günümüzde iyice kopma noktasına gelen ilişkiler, insanların giderek sabırsızlığa, tahammülsüzlüğe, bireyciliğe kaydığı bir ortamda insanlar bazı değerlerin yok olmasına dayanmamaktadır. Sıcak bir bakışın, şefkatli bir dokunuşun, tatlı bir sohbetin, vefanın, hatır sormanın, misafire kucak açmanın, sıcacık bir ortamın hasretindeyseniz Keban insanı muhabbetinize muhabbet katacaktır.

* Keban Kayamakamlığı tanıtım broşüründen alınmıştır.

Maniler...

Anonim

Acı yaydı
Yar bana acıyaydı
Sinemi deldi geçti
Bu nasıl acı yaydı.

*Derde kerim
Mevlam her derde kerim
Çiftim gam,tarlam hicran
Sürdükçe dert ekerim.*

Düş de gör
Hayalde gör,düşte gör
Dostun kim,düşmanın kim
Hele bir yol düş de gör

Alma yanı
Kızarmış alma yanı
Nasıl kabre koyarlar
Muradını almayı.

*Dolan gözler
Dolanmış dolan gözler
Bana derler ağlama
Durmuyor dolan gözler.*

Gül üşüdü
Çiğ düştü,gül üşüdü
Bülbül kanadını çek
Daldanda gül üşüdü.

Tarım Alanları Yok oluyor

Hüseyin BAŞDOĞAN

Hükümet, tarımsal ekonomide 2023'te dünyanın ilk 5 ülkesi arasında yer alma hedefine ulaşmak için tarihi toprak reformunu hayata geçiriyor. "Ağalık yerine şirketleşme" yolunu açacak olan tasarıyla tarım arazilerinin miras yoluyla bölünmesi yasaklanıyor. Tarımsal arazilerin miras yoluyla bölünmesini engellemek için hazırlanan tasarı Meclis'e gönderildi. AB ülkelerinde 175 dekar olan ortalama toprak büyüklüğü Türkiye'de 59 dekar. Miras yoluyla bölünen topraklar yeterli büyüklükte parsel değilse ortak kullanım teşvik edilecek. Tapuda, yeterli büyüklükte olmayan parselin devri yapılmayacak. Bu araziler için tapuya şerh konulacak. Bu da olmazsa kiralananacak ya da satılacak. Arazisinin bölünmemesi koşuluyla cazip koşullarda kredi verilecek.

Hızlı nüfus artışı, tarım alanlarının miras yoluyla küçük parçalara ayrılması tarımda makineleşme ile işsizliğin oluşması, kan davaları ve terör olayları, iş olanaklarının sınırlı olması, eğitim hizmetleri, alt yapı ve sağlık hizmetlerinin yetersizliği, iklim ve yer şekillerinin olumsuz etkileri nedeniyle köyünden, toprağından koptu. Kentlerde sanayinin gelişmiş olması da kentteki iş olanaklarını genişletti. Ama köyden kente göçen her köylü iş bulabildi mi? Hayır. Çorap, kâğıt mendil, yara bandı, çiklet... satıyor. Kimileri de seyyar satıcılık yapıyor. Bunları, yapamayanlar da var. Onlar da bulabilirlerse hamallık yapıyorlar. En şanslıları da kentte bir apartmanda kapıcılık kapanlar; çünkü iyi kötü kalacak bir yerleri oluyor. Çocuklarını okutabilme fırsatını yakalayabiliyorlar. Ne var ki arkadaşları arasında kapıcı çocuğı olmanın ezikliğini de yaşıyorlar

Tarım alanı mı kaldı? Türkiye'de betonlaşmayan bölge kaldı mı? Şeftali, narenciye, zeytin... bahçeleri; pamuk, pancar, buğday... tarlaları arasında apartmanlar boy gösteriyor. Sözgelimi, Kuşadası sahillerinde 1970'li yılların sonlarına dek yeşil alanı geniş tek tük siteler vardı; çünkü o yıllarda sahillerde bile bina yapmak İmar İskân Bakanlığı'nın iznine bağlıydı. Ne oldu da mantar gibi binalar bir anda türedi? Sahillerde çarpık yapılaşma hızla yaygınlaştı. Turgut Özal Hükümet'i imar yetkisini belediyelere verdi. Köyler, belde oldu. Belediyeler, imar yetkilerini istedikleri gibi genişlettiler. İsteyene imar izni verdiler. İki katlı binalar, belediyelere yapılan bağışlarla üç-dört kata çıktı. Özellikle Kuşadası, plansız bir betonlaşma sonucu sahil beldesi olmaktan çıktı. Oysa Türkiye sahilleri İmar İskân Bakanlığınca genil (makro) düzeyde planlanıp biril (mikro) düzeyde planlaması belediyelere verilseydi; hem görüntü kirliliğı yaratan yapılaşma olmaz hem de tarım alanları yok olmazdı.

Sahiller böyle de kentler çok mu iyi? Düne gelinceye değin Esenboğa'dan Ankara'ya giriş yolu gecekonduardan geçilmiyordu. Şimdi ne oldu? Çok katlı apartmanlar yükseliyor. Eskişehir Yolu yönü de çok katlı apartmanlarla doldu. Bu bölgede daha önce villa tipi evler vardı. İmar alanları daralınca çok katlılara geçildi. Şimdi buğday, arpa, nohut, mercimek... tarlalarının arasında öbek öbek çok katlı apartmanlar yükseliyor. Ankara'da Bahçelievler, dünün imar anlayışına göre yapıldığı için 3-4 katı geçmiyor. Her apartman bahçesi birkaç gül, bir iki leylak ya da yeşil çamla süslüdür. Apartman da olsa rahatlatıcı bir havası vardır bu binaların.

Köyden kente göç sonucu, tarım yapacak adam mı tarım alanı mı kaldı? Köyler boşaldı. Özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu’da terör nedeniyle köylerde insan kalmadı. Herkes şu ya da bu nedenle kente kapağı atmaya çalıştı. Tarım alanları azalınca köyden, kente göç başladı. Köylü, topraktan uzaklaştı. Kentin kenar mahallelerinde tutunmaya çalışan köylü, köy yaşantısını kentte de sürdürmeye çalıştı

Köyden, kente göçenlerin unu, bulguru, tarhanası, peyniri, yağı, kuru dutu, pestili.. köyde yakınları kalmışsa köyden gelir. Sonbaharda bir Anadolu’nun köyünden, beldesinden kalkan otobüslerin bagajlarında çuvalardan, sandıklardan yer bulunmaz

Sonuç ve öneriler

Türkiye’deki yoğun iç göçün ve bunun toplumsal yansımalarının en kötü etkilerinden biri olan insan ve kültür erozyonuyla sonuçlanan problemlerin çözümlenebilmesi için, devletin bir dizi önlemler alması kaçınılmazdır. Öncelikle sağlıksız ve aşırı göçün önüne geçilmesi gerekir. Şehirdeki işsizlik oranının beklenmedik boyutlara ulaşması büyük kentlerde terörü de tırmandıran en önemli etmendir. İşli olan, işini bırakıp terör örgütlerinin güdümüne girmez. İçgöçün kendiliğinden durmasını beklemek; ne doğru, ne de geçerli bir yöntemdir. Kentteki yaşama olanaklarının iyileştirilmesi ise sosyal bir gereklilik olsa bile, kanayan yarayı sarmak için yeterli değildir. Bunun için; kenti çekici olmaktan çıkartacak

önlemlerin alınması, köydeki geçim koşullarının iyileştirilmesi zorunludur. Toprak ve diğer üretim kaynaklarının dağılımındaki dengesizlik, arazinin parçalılığı, kamu hizmetlerindeki noksanlıklar ve dağınıklık problemlerinin çözülmesi gerekir. Çiftçinin gelir düzeyini artıracak tarım ve pazarlama teknikleri öğretilmeli, yatırım gücü kredilerle desteklenmelidir. Sağlık hizmetlerinin köylere yeterince ve aktif olarak gitmesi sağlanmalı, ulaşım olanakları geliştirilerek, köy koşullarının iticiliği ortadan kaldırılmalıdır.

Tarım girdilerinin çok yüksek olması nedeniyle çiftçi ürettiğini çoğu kez maliyetinin altında satmak zorunda kalmaktadır. Ürünü tarlasında ölü fiyatına alan aracı, üreticiden daha çok kazanmaktadır. Çoğu kez narenciye bahçesinde kalmakta; bahçesinde 1-1,5TL olan kiraz kent marketlerinde 8-10TL’den satılmaktadır. Kavun, karpuz, domates, patates, soğan, patlıcan, biber... zamanında satılmayınca çürümekte tarlasında kalmaktadır. Diğer yandan az üretilen bölgelerde de tüketici bu ürünleri yüksek fiyattan almak zorunda kalmaktadır. Bir ürün, tüketiciye ulaşınca değin en az üç el değiştirmektedir. Çözüm nedir, diyeceksiniz. Çözüm, üretim ve tüketim kooperatiflerinin kurulması devletçe desteklenmesidir. Geçmişte işlevini sürdüren kooperatifler yok bugün; çünkü liberal ekonominin kuralları işliyor. Nedir, *liberal ekonomi* kuralları? *Laissez faire*, “*Bırakınız yapsınlar*” şeklinde çevrilen bu deyiş ekonomide müdahalenin olmaması gerekliliğini savunur *Adam Smith*’in de dediği gibi. ekonominin bir görünmez el yardımı ile dengesini bulacağını ve etkin olarak işleyeceğini savunur. Bu popüler ekonomi sloganı “*Laissez faire, laissez aller, laissez passer*” şeklindedir. “*Bırakınız yapsınlar, bırakınız gitsinler, bırakınız geçsinler*” anlamındadır. Ekonomi bu ilkeler doğrultusunda biçimlenince küçük işletmeler, küçük çiftçiler ekonomide yer bulamamakta; yok olmaktadır.

Hangi Ağın?

Cem KORKMAZ

Hani Nazım demiş ya,
“Ulaşıldıkça ulaşılmaz olan hasretimsin”
diye,
Benim için de Ağın, sıldaki sevgili...
Kalbim hep kıpır kıpır, biraz ürkek, kırılan...
Küçüğüm daha, Ankara günlerim,
Dayım gelmiş etrafında fır dönüyorum,
Ya uyursam, ya kalktığımda gitmiş olursa
diyorum,
Beni götürmezse, ya buralarda kalırsam bir
başım!
Neden diye sorma;
Cevabı bilinse de verilmez.
Yola koyulursun ansızın, yollar bitmek
bilmez...
Kayıkbaşı, Jandarma çeşmesi, Pağnik, İsperek
Deresi derken,
Önce Fabrika gözüdür, kalbim hızla atar, avuç
içerim terler,
İlk aşk gibi, seyre dalar bakmaya
doyamazsın...

Sonra Temürlü’yü tırmanırsın, zaman geçmek
bilmez,
Ziraat’in virajı dönünce, kalbin yerinden
çıkacak gibi,
Evin önündesin artık,
Gözlerin önce onu arar, buluşursun,

Yana açılan iki el ,sanki tüm dünyayı saracak
gibi...
Kulağında çağam çağam sesi...
Sıcacık bir kucak , hiç bırakmasa dersin
Gözler buğulu, içerden ağlarsın belirsiz.
“Daha biz kimseye küsmemiş,
Daha kimse ölmemişken,
Eskidendi, çok eskiden” demiş Mungan,
Aklına gelir, mırıldanırsın.
Eski bir alışkanlık gibi gidersin şimdi,
Tiryakilik gibi,
Bırakmak istesen de bırakamazsın,
Anılarını ararsın, mahallenin ve sahiplerini,
Bağı bahçeyi, su başlarını, çeşmeleri ararsın.
Çocukluğunu, gençliğini, arkadaşlarını arar
bulamazsın.
Bir hüznün sarar iliklerine dek.
Farkedersin için ürperir,
Niye geldim ki dersin? Nerede o Ağın?
Aradığın, özlediğin, hasret çektiğin...
Cevabını bilir, veremezsin.
O güzel günleri yaşadığın zamanda kalmıştır
Ağın.
O zamanı arar bulamazsın.
İki yana açılan ellerin sahibi yok.
“Çağam” sesinin sahibi yok.
Eski ev toprak olmuş,
Hayal etmekte zorlanırsın,
O kocaman ev burada mıydı der ,inanamazsın.
Cefi’ye gitmek istersin , gidemezsin.
Yol bulamazsın ,iz bulamazsın.
Canın sıkılır ,için daralır nefes alamazsın.
Kaçıp gitmek istersin de, karşıbağa gidemezsin.
Cefi’nin üç gözesinden akan su sen neredesin?
Niye yoksun? Sen kimi ararsın?
Benim aradıklarımı mı?
Arama boşuna,
Bulamazsın.

ANISINA

Gülyüzle açılan bir kapı,
İçten beklentisiz bir sohbet,
Can içinde candan,
Ama birazda diğerlerinden bahsederek.
“Pahalı” bir cigara tütürmek,
Balkon köşkünde rakı akşamları,
“Yenilerini mi buldun?” diye başlayan telefonlar,
Ve Ağın yol arkadaşlığı,
Karşılıklı sırdaşlıklarımız,
Bitti... Bir sabah...
Bibinin kucığında şimdi,
Karşıyaka da...
Biraz daha yalnızım artık,
Seni çok ama çok özleyeceğim,
Amcam, Babam, Abi'm ve arakadaşım
Sabahattin.
Cem KORKMAZ

Mahmut Esat BOZKURT'u Saygıyla Anıyoruz

Ş. Osman ARAS

Mahmut Esat Bozkurt:1892 Kuşadası doğumlu.1923'te İzmir'de Menekşelizade Dr. Hüsnü Bey'in kızı Fehda ile evlendi. Gün, Ay ve Yüksel adlı çocukları oldu.

İstanbul Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. İsviçre'de Fribourg Üniversitesi'nde “Osmanlı Kapitülasyonları” çalışmasını yaparak doktora tezi verdi. Lozan'da Türk Talebe Cemiyeti başkanlığına seçildi.

Yurdun işgali üzerine, Saracoğlu Şükrü ve Kazım Nuri gibi arkadaşlarıyla memlekete döndü. Kuşadası'nda Kuvayı Milliye'yi kurarak dağa çıktı.Yunan işgaline karşı çete savaşları yaparak, direndi. 23 Nisan 1920'de Ankara'da açılan Büyük Millet Meclisi'ne İzmir milletvekili olarak girdi.

12 Temmuz 1922'de İktisat Bakanı oldu. Ziraat Bankası reformu, çiftçi kredi kooperatiflerinin kurulması, esnafın örgütlenmesi, Emlak ve Eytam Bankası'nın kurulması gibi çalışmalarda bulundu.

17 Şubat 1923 tarihinde İzmir'de Birinci Milli İktisat Kongresi'nin toplanmasını sağladı.

23 Kasım 1924'te Adalet Bakanı oldu. Medeni Kanun'la başlayan çalışmaları, Borçlar Kanunu, Ceza Kanunu, Ticaret Kanunu, Deniz Ticaret Kanunu, İcra İflas Kanunu gibi önemli yasaların çıkarılmasıyla devam etti.

1927'de Bozkurt adlı Türk gemisi ile Fransız gemisi Lotus'un çarpışması ve sekiz Türk denizcisinin ölmesiyle sonuçlanan müessif olayla ilgili olarak açılan davada Lahey Adalet Divanı'nda Türkiye'yi savundu. Başarılı savunması sonucu davayı kazandı. 1934 yılında ATATÜRK tarafından “Bozkurt” soyadı verilerek onurlandırıldı.

Bakanlık görevi sona erdikten sonra; Ankara Hukuk Fakültesi'nde “Devletler Hukuku” ve Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde “Anayasa Hukuku” Profesörü olarak öğretim görevi üstlendi.

İstiklal madalyası sahibi Mahmut Esat Bozkurt 21 Aralık 1943 tarihinde İstanbul'da vefat etti. O'nu minnet ve rahmetle anıyoruz

Dedem ve Hoşgörü...

Süleyman Selami TAŞBAŞI

Dedemin adı Süleyman. Köyümüzün Süleyman dedesi. Mezar taşında yazılı tarihlere göre 1825’de doğmuş 1928 vefat etmiş. 103 yıl yaşamış. Yaşının 100 yılı yakın bölümü padişahlık dönemini kapsıyor. Osmanlının vatandaşından haberdar olmadığı yıllar. Süleyman dede yaşadığı uzun yıllar içerisinde çok büyük tecrübeler edinmiş, edindiği tecrübeleri komşuları ile paylaşmış, onlara örnek olmuş, önder olmuş, Süleyman dedenin İki oğlu, iki kızı olmuş. Oğullarından biri babam. Diğer namı değer Hasan çavuş, amcam, Hasan çavuş ömrünün büyük bir bölümünü asker olarak yaşamış. Bu nedenle ismiyle birlikte çuvuşluk ünvanı ile anılır. Osmanlının son savaşlarında iki oğlu Hasan ve Mehmet’le gittikleri seferden dönememişler, şehit düşmüşler. Hasan çavuşun üç kızı Fatma, Zeynep, Hafize yetim kalmışlar, yetim büyümüşler. Büyük Ana dediğimiz hanımı dul kalmış, yaşamın zor ve ağır şartları, şehitlerin acılarıyla birlikte yaşamışlar.

Süleyman dedenin iki kızı Fatma ve Ayşe köyde evlenmiş, o günün şartlarında mesut ve mutlu yuvaları olmuş. Fatma bibimi çocukluk yıllarımda kaybettik. Ayşe bibimle epey bir beraberliğim oldu. Ona karşı farklı bir saygım ve sevgim vardı.

Süleyman Dede hümanist bir kişi imiş.

Savaş yıllarında kıtlık va sefalet diz boyu, çoğu evde aş-ekmek yok, çoluk çocuk sersefil..

Dedem her evden çıkışında kuşağının arasına ve ceplerine ekmek, dut, pestil buna benzer yiyecekler koyarak çıkarmış. Gördüğü görebildiği çocuklara verir, onları sevindirirmiş. Bu çocuklardan biri, yaşlılığına yettiğim ve çok saygı duyduğum komşumuz rahmetli Mehmet Bozkurt idi. Dedemin bu tavrını ondan dinlemiştim. Anlatırken, yaşadığı çocuklukta o zor ve kötü günleri anımsar, gözleri dolar, ağlamaklı olurdu,

Hoş görülü imiş:

Komşulardan biri, bir meseleden dolayı küfredmiş, sakalına söğmü. Bu hakareti köy meydanında toplumun içinde yapmış.

Duyanlardan bazıları olayı babama ve amcama ulaştırmışlar. Akşam yemeğinden sonra iki kardeş aralarında fısıldaşarak, hakaret edenle hesaplaşmayı planlamışlar. Evden çıkarken takipte olan dedem gitmelerini engellemiş. “Sizin ne niyetle yöneldiğinizi tahmin ediyorum. Bana küfredene haddini bildirmeye gidiyorsunuz. Gitmeyeceksiniz. Kötü söz sahibindir. Sakalımı yokluyorum hiç bir pislik yok, tertemiz. O kişi yarın söylediklerine pişman olabilir. Ama sizden göreceği hakareti ömrünce unutmaz” der. İki kardeş babalarını dinlerler eve dönerler.

Eskiden bağ bozumuna yakın, hırsızlıklara mani olmak için geceleri bağda yatılır, bekçilik yapılırmış.

Dedemin bekçilik yaptığı bir gece komşu köylerden tanıdığı biri bizim köye gelirken yolu bağa yakın yerden geçtiğinden, canı üzüm istemiş, nazi geçmiş, çalıyı aralamış, bağa girmiş üzümü toplamış, o sırada eşeğinde bağa girmiş. Çıkacaklar eşek inatlaşmış bir türlü çıkmıyor. Baştan sona manzarayı seyreden dedem mahcup olmasınlar diye sesini çıkarmıyor. Aylar sonra aynı kişi aynı eşeği bizim köyde birine satmaya getirmiş, pazarlıkta şöyle kaçır böyle göçer methini yaparken, tesadüfen orada bulunan da dedem “methini yaptığın eşeği bağın yolağından geçirmek için yarım saat uğraştın” der. Eşek “satıcısı dayı yoksa o zaman sen bağdamıydın” der. Müdahale etmediğine şaşar..

Dedem ve babam birlikte çalışacakları tarlalarına giderken, komşularından birinin öküzleri ile birlikte, bize ait boy veren ekin tarlasını yarararak geçtiğini görürler. Babam müdahale etmek için hamle yapar, dedem mani olur. “komşu öküzleri yeni aldı, ilk defa bu gün çifte koşacak, bırak keyfini bozma” der. Komşu hatırının önemli olduğunu babama öğretmiş olur.

Anlatılanlarla tanıdığım ben doğmadan 10 yıl evvel ölen Süleyman dedemi çok seviyorum. Toprağı bol olsun, ruhu şad olsun,

Dabaz Munzur’a Bak, Munzur Dabaza Bak...

Suat ÖZDEMİR

Ben Hozakpur’lu olup ailemizin 3 kardeşinden en küçüğüyüm. Hepimiz İstanbul’da doğduk. Okullar tatil olunca babam, annemle bizleri yazları köye yollardı. Yaz tatilini köyde geçirirdik, zaten tatil konusunda başka seçeneğimiz de yoktu. Yine bir yaz köye geldik. Ben 5-6 yaşlarındaydım sene yetmişli yılların başları. Köyde tarla var hayvancılık var, yani işlerin çok olduğu yıllar.

Hava ve iklim değişikliği birde üstüne güneşin etkisi ile alerjik bir hastalığa yakalandım. Bizim yörede buna Dabaz denirmiş. Vücudumda bir şeyler çıktı ve ateşli hastalık olduğu içinde birkaç kez havale geçirmişim. O yıllarda Ağın da doktor yok ve babamda köyde olmadığından çaresizlik den annem de köyün yaşlı kadınların dediklerine inanmış. Anneme; “Çağayı al, yukarı mezarlığın üstündeki meşenin dibinde yıkarsan birşeyi kalmaz” demişler. Birde yıkarken şunu diyeceksin “Dabaz Munzur’a bak, Munzur Dabaza bak”. Bunu duyan annem ve halam (Ayşe Odabaşı) hemen işe koyulmuşlar.

Evde sular ısıtıldı ve bidonlara konuldu, eşiği ahırdan çıkartıp beni üstüne bindirdiler. İlk başda herşey çok güzel görünüyordu eşiğe binmişim aşağı mahalleden yukarı mahalleye doğru gidiyorum, benden iyisi yok. Sanırım yolda birileri anneme bidonlarla nereye gittiğimizi soruyordur ama benim keyfim yerinde olduğundan konuşulanları dinlemiyorum bile. Ancak köyden çıkıp da mezarlığa doğru gidince, içime korku girmeye başlamıştı.

Meşenin dibine gelince beni eşekden indirdiler, artık dualar başlamıştı ve biryandan da beni soyunduruyorlar, mezarlıkta hemen yanı başımızda, üstüne üstlük çırılçıplak

kalınca aklıma ne geldi dersiniz? Beni burada yıkayacaklar yanı başımızdaki mezara da gömecekler, zaten kaç gündür hastayım iyileşemedim!!!. Tabi ben durur muyum?, başladım kaçmaya tarlanın üstünde çırılçıplak kaçıyorum annem ve halam benim peşimde başımdan aşağı su döküp tam o sözü söyleyecekler “Dabaz Munzur’a bak, Munzur Dabaza bak” ama ne mümkün ben kaçıyorum ve bir yandan da bağıriyorum “Ben ölmedim beni gömmeyin”. Ne deseler ikna olmuyorum. Çocuğum fazla uzağa da kaçamıyorum o vaziyet de köye doğrudan kaçamıyorum. Beni bir ara yakalıyorlar başıma biraz su döküp “Dabaz Munzur’a bak, Munzur dabaza bak” diyecekler ben yine ellerinden kurtulup kaçmaya başlıyorum. Sonunda ben başarmıştım, beni gömemediler!!!.

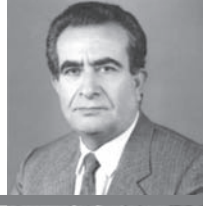
Eşiğin üzerinde zafer kazanmış komutan edasıyla köyün içinden geçip eve geri dönmüştük. İyileştim mi? dersiniz, tabiki hayır. Artık kimin aklına geldiyse beni Keban’daki doktor’a götürmeye karar verdiler. Annemle Keban’a gittik ve doktor bana orada bir penisilin iğnesi yaptı (iğneden korkmuştum ama mezarlıktan korktuğum kadar değil) ve birde Ağın da yapılmak üzere bir iğne daha vermişti. Ertesi günü onuda olunca hiç birşeyim kalmamıştı.

Şimdi düşünüyorum da bu insanlar çaresizlikten mi? yoksa bilgisizlikten mi? bu türden yollara yönleneyorlardı. “Hayatda en hakkiki mürşit ilimdir, fendir “ diyen Atatürk’ün sözü ne kadar önemli olduğunu bir kez daha benim bu hikayemde anlaşıldığını görüyorum.

Hepinize Saygılar sevgiler.

Vefa...

Ahmet GÖKALP

Vefa duygusu yapılan bir iyiliğin kadrini bilmek ve takdir etmektir. Bunun aksi ise vefasızlık olarak değerlendirilir. Vefa duygusu insanlarda olduğu gibi hayvanlarda da mevcuttur. Özellikle atlar ve köpeklerde vefa duygusu kendini çok belli eder. Bu yazıda anlatacağım iki olay tamamen gerçektir. Bu olayların kahramanları ise Rahmetli Babam ve Ağabeyimdir.

Yaşantımız köy yerinde geçtiği için her ailede olduğu gibi bizim de evimizde atımız, ineklerimiz ve davarlarımız vardı. Babam hayvanlara karşı çok sevecen davranır, onların beslenmelerine, suyuna ve yaşadıkları yerlerin iyi olması için elinden geleni esirgemezdi. Özellikle atlara karşı özel bir ilgisi, sempatisi vardı. Çünkü evin bütün yükünü atımız çeker, çifti ve düveni sürer, her türlü yük taşınmasında ondan yararlanır, hatta bineklik işimizi de o hallederdi. Bunun içinde babam atımıza özen gösterir, yemine, suyuna ve tımarına ayrı bir ilgi gösterirdi.

Babam yetiştirdiği ürünlerden evin ihtiyacından fazla olanları genel olarak satarak evimizin ihtiyaçlarımızı ürünlerin satışından elde ettiği para ile karşılardı. Kavun, karpuz gibi ürünleri götürür Arapkir’de satardı. Arapkir’e gidiş gelişte atımızı kullanırdı. Gene böyle bir Arapkir dönüşünde hava yağmurlu ve zifiri karanlık bir gece de ata binip eve dönerken at bir anda duraklıyor, ne olduğunu anlamayan babam, ne yapıyorsa at yerinden hareket etmiyor. O sırada şimşek çakmasıyla ortalık bir an aydınlanıyor. Babam bir bakıyor ki hayvan yoldan çıkmış, her zaman kullandıkları çaydaki geçitten uzaklaşarak bir uçurumun kenarına gelmiş, bir adım daha atsa uçurumdan aşağı göle düşmeleri an meselesi olduğunu fark ediyor. Babam attan inerek atı dönüş yoluna getiriyor ve yollarına

devam ediyor. Atlardaki tehlikeyi sezme hissi, babamın atına karşı gösterdiği sevgi vefa duygusu babamın muhtemel bir ölüm tehlikesinden korumuş oluyor.

İkinci olay Ağabeyimin başından geçen bir olaydır. Mahallemizin Pamuk isimli bir köpeği vardı. Her kapıyı gezer ne verilirse yer ve giderdi, mahallenin sevgilisi haline gelmişti. Ağabeyimin Ankara’da okuduğu 1950 yılında Türkiye’de Genel Mahalli Seçimlerin yapıldığı günlerde Ağın’a gelmişti. Bir gün Andiri’den Ağın’a giderken yolda bir köpek, sırt üstü yatmış acı acı havlıyor. Köpeğe biraz yaklaşıncı, köpeğin mahallemizin sevimli köpeği Pamuk olduğunu fark ediyor. Pamuğa yaklaştığında ayağına büyük bir Alıç Dikeninin batmış ve ayağının üstünden çıkmış olduğunu fark ediyor. Pamuğu korkutmadan, seerek ayağındaki diken çıkarıp atıyor.

Bir gün sonra da seçimler yapılıyor. O günün koşullarında köyümüzde sadece Aşağı Mahalleden Nuri Hocada radyo bulunmaktaydı. Nuri Hoca Ağabeyime radyodan seçim sonuçlarını dinlemek için davet ediyor. Akşam geç vakte kadar seçim haberlerini dinledikten sonra, Ağabeyim eve dönmek için yola çıkıyor. Orta Mahalleyi geçip Orta Harmanlar denilen mevkiye geldiğinde Apuşma Köyü tarafından bir sürü köpeğin kendine doğru geldiğini görüyor ve korkudan oradaki dut ağaçlarından birine tırmanıyor. O sırada Orta Mahalle tarafından bir köpeğin hızla, Apuşma tarafından gelmekte olan köpek sürüsüne karşı saldırıya geçtiğini görüyor. Saldırıya geçen köpeğe dikkat ettiğinde mahallenin sevimli köpeği Pamuk olduğunu görüyor. Pamuk canını dişine katarak köpek sürüsü ile mücadele ederek, sürüyü geri püskürtmeye çalışıyor. Yara pere içinde kalan Pamuk köpekleri köylerine doğru kovalıyor.

Pamuğun canı pahasına yaptığı bu fedakarlık yapılan bir iyiliğin karşısında duyulan fedakarlıktan başka ne olabilir. Böyle bir fedakarlığın bir insan tarafından yapılabileceğini düşünemiyorum.

Vefasızlık örneğini de kendi yaşamımdan, başımdan geçen bir olayı örnek göstermek istiyorum. Memuriyet döneminde çalıştığım kurum yatırım yapmak isteyen yatırımcılara arazi tahsisi yapmaktaydı. Özellikle turizm yatırımcıları için arazi tahsisi de yapmaktaydı. Bir gün koridorda birisi ile karşılaştım. Giysisinden bizim memleketli olabileceği düşünerek, memleketini sordum. Kendisi Elazığ'lı olduğunu ve Sivrice'deki Hazar Gülünün kenarında bir tesis işlettiğini, ancak bu tesisi kaçak olarak işlettiğini, bu arazinin tahsisini alarak daha modern ve belgeli bir işletmeye dönüştürmek istediğini söyledi. Kendisine elimden gelen her türlü yardımı ve arazinin tahsisini işlemini gerçekleştirip, belge alabilecek projesini yaptırıp kendisine teslim ettim. Memlekete gidiş gelişle ailesiyle

tanıştım. Çok iyi bir abisi vardı. Abisi kıymet bilen ve yapılan iyiliği taktir eden bir kişiydi.

Emekli olduktan sonra özel bir bankada tekrar görev aldım ve çalışmaya başladım. Aradan uzun bir süre geçtikten sonra yolum Elazığ'a düştü. Tesisin tahsisinde yardımcı olduğum kişi bana, tesisin açılışına beni davet edeceğini ve her zaman tesisten faydalanabileceğini söylemişti. Elazığ'daki arkadaşlarla beraber tesisleri ziyaret edip, gölün özel balığından yiyelim dedik. Tesise gittiğimizde tesis sahibinin vefat ettiğini söylediler, Tesis oğlu ile işlerini takip ettiğim kişinin kardeşi çalıştırıyormuş. Kendimi tanıtarak kardeşiyle görüşmek isteğimi garsonlardan birine söyledim. Kişi zahmet edip yanımıza bile gelmedi. Bu da vefasızlığın açık bir örneğidir. Bunun gibi başımdan pek çok örnekler geçti. Bu iki kardeşin vefa anlayışlarının birbirinden ne kadar farklı olduğunu göstermesi bakımından ibretlik bir vakadır.

Öneriler...

Öğretmenim...

Önemseyelim öğrencilerimizi. Çünkü öğretmen; vizyon sahibi, vicdan ve bilgi sahibi, bilgisini, sevgisini, kaygısını ve öngörüsünü paylaşan kişidir. Öğretmen karanlığı haber verendir...

Karanlığa karşı durandır. Karanlığın üstüne üstüne yürüyendir. Işıyla karanlığın gizini çözmeye çalışandır.

Ey öğretmenim...

Senin silahın kalemdir, aklındır, vicdanındır, bilgidir. Aydınlık ol, ışık ol, yol göster, ne olur.

Çünkü sen öğretmensin...

Sende vardır o yürek, o akıl, o cesaret. Öğretmenim, önemseyelim öğrencilerimizi olur mu? Bakın onlar o zaman çok daha başarılı olacaklardır.

Anneler, Babalar...

Dinliyor muyuz çocuklarımızı? Çünkü anlamamanın başlangıcı dinlemektir. Oku, Çalış, Yap sözlerini kullanmadan hikaye tadında anlatabiliyor muyuz hayatı? Çünkü onlar, emir kipi kullanmamızı istemiyorlar. Onlara aldığımız tüm marka giysilerin ve sağladığımız tüm maddi olanakların yeterli olduğunu mu sanıyorsunuz? Çünkü onlar, kendileri için en büyük markanın sevgi olduğunu biliyorlar. Çalış sözünü kullanmadan ve sınavdan kaç aldın demeden, onlara güvenebiliyor muyuz.

Çünkü bazen güven sevmekten daha iyi geliyor.

Ve önemsiyor muyuz onları?

Önemseyelim onları, olur mu?

Bakın o zaman her şey nasıl daha güzel olacak!

* Artan İvme yayınlarından alınmıştır.

Türkülerden Bir Demet...

Osman GÜLER

1919'da Ağın Şenpınar'da doğdu. Sivas öğretmen okulunu bitirdi. Beyelması ve Ağın'da İlkokul öğretmenliği yaptı. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Türkçe - Edebiyat Bölümünden 1944 yılında mezun oldu. Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü'nü bitirdi. Ankara Yenimahalle Mustafa Kemal Lisesinden 1977 senesinde emekliye ayrıldı. 1997 de Ankara'da yaşamını yitirdi.

Osman GÜLER duygularını akıcı bir dil ile dizelere aktaran, güzel deyişler yazan duyarlı bir ozandı. Şiirlerinde aşkı, sevgiyi, dostluğu ve yaşam için kalıcı gazellikleri coşkuyla dile getirdi.

*Bir bezirgan konmuş bizim düzlere
Gidem, soram mektup varmı bizlere,
Ben o yâri doya doya görmedim,
Kurban olam yâri gören gözlere.*

Şimdi Şenpınar'da «Bahçeyik havaları» sular gibi çağlar. Sıcaktan bunalmış vücutlar su başlarında, gölgelerde nasıl serinlenirse, gönüller de bu «maya»ların ahengiyle dinlenir, yücelir. İşte ay ışığı bağların, bahçelerin üzerine beyaz bir tül gibi serilmiş. Karşı bağlar'dan Veysel'in gün görmüş, yaş yaşamış sesi dalga dalga yayılıyor:

*Yavri yavri kime gidem,
Kimim var, kime gidem;
Bu derdi senden aldım;
Dermana kime gidem!*

Şenpınar köyü, türlü güzellikleriyle sevmek ve sevilmek için en uygun bir ortamdır. Öyle ya:

*Virane bahçeye bülbül konar mı?
Gönül eğlencesi gül olmayınca.*

Burada gençler, gül ile bülbül rolündedirler. Genç kızın gönlüne düşen ilk sevgi tohumu O'nu şöyle söyler:

*Gökteki yıldızın eşini gördüm,
O yâr geçer iken peşini gördüm,
Eğildi de bana bir gül savurdu,
Bana âşık imiş, ben yeni bildim.*

Seven delikanlı, bağda, bahçede, harman yerinde ve çeşme başlarında kızın âşkıyla türküler okuyup gezer, çalışır, bekler:

*Divaneyim bir gün yüzün görmesem,
Hâr olur güllerin eğer vermezsem
Ne olurdu günlümü sana vermesem
Vermişim bir kere alamam geri.*

Ve sevdiği uğruna her şeyini harcamaya hazırdır:

*Boyunu sevdiğim edalı dilber,
Kalk yolun üstünden ben geçeceğim.
Olanca malımı koydum uğruna.
Sen benim olursan sarfedeceğim.*

Karşılık görmeyen sevginin tezahürü göz yaşı değil midir?

*Ben sana âşıkım sen bana düşman,
Varıp tenhalara yaş dökeceğim.*

Halbuki genç kız, görüldüğü gibi sevgisine kayıtsız değildir. O, günler boyu dantelini işlerken, işlerini görürken, daldığı hayale tatlı bir ezgiyle şunları fısıldar:

*Ben de delisiyim kaşı karanın,
Onun için söyler oldu el beni.
Aşk fırtınasının teknesiydim,
Elbet bir kenara vurur yel beni*

Ve kızın içi - dışı bir tezat halindedir:

*Yüksektir ayvanım yele karşıdır,
Gözümde kanayan yaş sele karşıdır,
Yüreğimi dert, gam hem yas bürümüş
Gülüp söylediğim ele karşıdır.*

Daima sevgisini bu dua gibi tekrarlamaktan haz duyar:

*Ben seni sevmişim ezellerinen.
Sarardı gül benzim gazellerinen,
Benim bir dâvam var güzellerinen.
Acep bu dâvayı görecektir miyim?
Yoksa bu sevdadan ölecek miyim?*

Erkek te zaman zaman derin elemelere dalar:

*Duman olmuş, gök yüzü mü karanlık,
Coşkun sular gibi gönlüm bulanık.
Kara gözlüm senin âşkan düşeli,
Ellere ay doğmuş bana karanlık...*

Kız çaresiz kaldığı anlarda etraftan sevgisine yardım isler :

*Bir su ver içeyim soğuk testiden,
Düşmanımdır tatlı cana kasteden,
O dünyada cennet olsun mekânı,
Bu dünyada âşıkları dosteden..*

Delikanlı vatan hizmetini yapmak için askere gidecektir. Ayrılırken kız, sevgilisine şu tenbihte bulunur:

*Yürü yiğit yürü töremiyesin,
Kör ola gözlerin göremiyesin,
Eğer gayrısına gönül verirsen.
Kırıl kolların saramıyasın..*

Erkek sadakatini bildirir:

*Müptelâyım ver gülünü koklayım,
Gizli sırrın canevimde saklayım,
Yemin ettim el yüzüne bakmayım,
Bakar isem bakanlarım kör olsun..*

Delikanlının da haberi yetişir :

*Dost bağının gülü solana kadar,
Yâr elinde kadeh dolana kadar,
Sevdiğim sıkma sakın canını,
Ben senden vaz geçmem ölene kadar.*

Delikanlı da bazen kötü düşünceler içindedir :

*Bir ata harisim bir de bir sese,
Vâdem tekmi olma ecelim gelse,
Ahbaplar su koysa güzeller yuvsu,
Kefenim biçmiye nazlı yâr gelse..*

Nereye baksa memleket ve sevgilisi içindedir:

*Duman çökmüş şu Harput'un başına,
Kurban olam toprağına taşına,
Vadem gelir gurbet elde ölürsem,
Dertli yazın mezarımın taşına..*

Ve feryadı basar :

*Mastar dağıt ben mi oldum,
Duman gitmez başımdan...*

Nihayet seneler sonra delikanlı sılaya döner. Fakat çok geç kalmış, sevgilisi etraf zoruyla başka birine nişanlanmıştı. Bir umutla kıza yalvarır:

*Söyle güzel söyle küstün mü benden,
Eski muhabbeti kestin mi benden?
Ben bir gül ağacı sen de bir bülbül.
Sıtkı hulûs ile geçtin mi benden.*

Kızla her karşılaşma delikanlı için bir yıkımdır :

*Selâm söyle kirpiklerin okuna,
Vurup vurup canevimi yakmasın!*

Ve gün geçtikçe umudunu kesmektedir:

*Sen bir çayır çimen, ben de bezirgan,
Misafir etmezsen konmaz geçerim..*

Artık her şey bitmiş, delikanlı eski hatıralarıyla avunmaktadır:

*Ela gözlüm, senlen yiyip içtiğim,
El uzatıp gerdanını açtığım,
Şimdi fayda vermez benden kaçtığın.
Evvelden sevdiğin ben değil miyim?*

Delikanlı artık askerdir. Kız türküleriyle onu teselli ettiğine kanidir.

*Taburlar içinde yâr boynun eğme,
Hepsi de sen gibi garip yiğittir.*

Fakat haber gecikince sitem hazırdır:

*Sular coşmuş etrafından akıyor,
Hasiretlik canevimi yakıyor,
Böyle mi olur yiğitlerin vefası,
Soğuk sular gibi serin bakıyor..*

Sitemlerin isyana çevrildiği anlar da olur:

*Derin derelerin ince dumanı,
Beklerim ağamdan kesmem gümanı,
İkimizin gün görecektir zamanı,
Engel ara yerde vermez amanı..*

Ve hasret genç kızın bağrında yareler açmıştır:

*Turnam senin kanatların öz olur,
Şu ciğerim yana yana köz olur,
İki âşık arasında nâz olur,
Nâz ise sevdiğim yeter oldu gel,
Yürekte yareler kater oldu gel!*

Nihayet Azraille karşı karşıyadır:

*Fırat'ın kumunda su ince ince,
Sil gözün yaşını sil terleyince,
Azrail gelmiş ki canımı alsın,
Ben vermem canımı yâr gelmeyince..*

Seni Bırakamam...

Selçuk AYBEK

Çocuk bahçesinden neşeli sesler geliyor. Anneler, merdivenden çıkardıkları yavruları, kaydıraktan koyveriyor.

Salıncaklarda sıra bekleyenler var. Binenlerin saçları her ittirmede dağılıyor, gözleri gülüyor.

Oynarken düşenler ağlıyor, annesinin yüzüne bakıyor.

Parkın bitişiğinde evlerin arka bahçelerinde, erik, dut, sardunya ve güller görüyor. Dallar arasından sızan ışıklar, yerde oyunlar oynuyor.

Cam önünde oturan ihtiyarlar, seslere, yeşile dalmış, geçmişte yaşıyor.

Ali Efendi, onlardan biri. Yatalak.

Çocukluğu bu küçük evde geçmiş. Askere buradan gitmiş. Düşünü bu sokakta yapılmış. Çocukları, şu odada doğmuş... Bir vakitler, ne güzeldi her şey...

Kız ve oğlan, şimdi kendi yuvalarında. Geçim derdiyle, çocuklarıyla uğraşıyor. İki ihtiyar, çoktandır yalnız.

Seksen yaş az değil. Karısı Mahmure, ondan küçük; ama sağlığı bozuk, nefes darlığı çekiyor. Şu sigarayı vaktinde bırakabilseydi, böyle olmayacaktı... Kocasını Ali Efendi, aklı başında ama, sekiz aydır böyle. Yolda giderken, köprü'nün üstünde kış üstü düşmüş, kalçası kırılmıştı. Olmadı, çaresi yoktu. Yaşından ötürü, ameliyat etmediler.

Yataktan kalkamıyor, karısı altını alıyor. Sırtında yaralar açıldı. İlaç, krem fayda etmedi.

Gece gündüz gözleri açık, Azrail'i bekliyor, bazen sesli, bazen içinden dua ediyor.

- Allahım! Canımı al da kurtulayım!

Ölüm kurtuluştı. Yaşadığı kadar yaşamıştı. Dünyada görecekti, ne kalmıştı ki?...

Hem öyle büyük günahı da yoktu... Varsa küçük kusurları, Yüce Yaradan bağışlardı. Cehennem ateşinden, kabir azabından korkmuyordu... Sırat Köprüsü'nden de geçecekti... Sevdikleriyle birlikte sonsuz bir

yaşam... Ne güzel!...

Mahmure'den ayrılmak zordu ama neylersin! Kim kalmıştı ki?... Hani Peygamber Efendimiz, hani padişahlar, büyük adamlar?... Rahmetli Atatürk?... Nur içinde yatsınlar!!

Çok geçmeden, arkasından, Mahmure de gelecek, Ahrette buluşacaktı. Onu seviyordu, hurilere bakmazdı...

Hey gidi gençlik!! Çakı gibiydi... Şimdi kıpırdamayan bacakları yürümez, koşardı. Güçlü kolları, yüz kiloluk çuvalı kaldırırdı.

Mahmure de ne güzeldi? Başını göğsüne yaslar, uyurdu.

Kendisi gidince, çocuklar analarını bırakacak değillerdi ya!...

Böyle düşüncelere dalmışken, burnuna yanık kokusu geldi. Yemeği ocakta unutmuş muydu ne?!... Yok! Bu koku başkaydı... Korktu!

Mahmure!! Mahmure!!

Bahçede sardunyalara, akşam sefalarını sulayan kadın, sesteki korkuyu duydu.

- Ne var?!

- Yanık kokusu geliyor!! Bir şey mi tuttu?!!

Kadın, hortumu atıp içeri daldı. Evet!! Ocak yanındaki pencerenin perdesi yanıyordu! Hem de alev alev! Kopan bir parça, yandaki mindere düşmüş, onu da tutuşturmuştu.

Şaşkın kalakaldı. Ne yapacağını bilemedi.

Kocasını bağıırıyordu.

- Su dök!! Su dök!!!

Camdan dışarı döndü.

İmdat!! İmdat!!! Yetişin! Yangın var!!!

Birdenbire, eriyen gaz hortumundan fişkıran alevler, her yeri sardı.

Yatalak ihtiyarın sesi kısıldı. Başını yastığa düşürdü. Son gücünü toplayıp, belli belirsiz inledi.

- Beni bırak!! Beni bırak!! Kaç!!

Kendinden geçti.

Mahmure, alevlerin ortasındaydı. Eteği tutuşabiliyordu. İçinden bir ses,

- Kaç! Yapacak bir şey yok! Çocuk

Karataş (1936)

1936 İzmir Karataş

değildi ki kucaklayıp götüresin! Canını kurtar, diyordu.

Başka bir ses, ayıplıyordu.

- Bunca yıllık kocan! Hayat arkadaşın!

Onu bırakma!

Mahmure'nin oksijensiz kalan ciğerleri tıkanıyordu. Zaman daralmıştı.

Aceleyle yatağın üstündeki yorganı çekip yere yaydı. Baygın adamı, yan çevirip aşağı itti.

İki eliyle kavrayıp, çekmeye çalıştı. Bedeni arkaya gerilmiş, güçsüz kolları kopacaktı sanki!

Alevler, kocasını sarmıştı. Diri diri yanmak!... Çaresiz zavallıyı ecele bırakmak!... Allahım, yardım et!!!

Kolları, çelik halat gibi gerildi... Yanan ayakları doğruldu... Yorganı eşiğe çekti... Oradan atlatıp, koridora, sonra sokak kapısına geldi...

Dışarıda yangını seyredenlere baktı.

- Yardım edin! Yardım edin!

Yaşlıca komşu seğirtip, adamın kollarından tuttu, birlikte sürüklediler. Birileri daha gelip, cayır cayır yanan evden, uzaklaştılar.

Kocasının yüzü, kolları, gövdesi ağır yanıktı. Onun da el ve ayaklarında yanıklar vardı. Çöktü... Yana düştü...

O kadar halsizdi ki ağlayamıyordu.

İtfaiye gelmiş, alevlere su sıkıyordu. Küçük evin eski ahşap çatısı çökmüş, kiremitler dökülmüş, kapı pencere yanmış, kireç badanalı sevimli ev, öcü gibi olmuştu.

Koltuk, perde, halı neyse de, babadan yadigar sarkaçlı saat, kefinliğin bulunduğu eski sandık... Onlar da yanmıştı.

Siren sesleri duyuldu. Ambulanstan inen üç acilci, ikisini de sedyeye alıp götürdü.

İlk yardımları yapılp; biri kadınlar, öteki erkekler koğuşuna kondu.

Çocukları, yanlarında kaldı.

Ali Efendinin yanıkları fazlaydı, kurtaramadılar.

Mahmure Hanıminkiler iyileşiyordu. Ona, kocasının da yavaş yavaş iyileştiğini söylediler.

Kısa Kısa Haberler...

Ağın Köprüsünde 4. Segmentler Atıldı...

Ağın Kaymakamı Sayın M. Fatih YAKİNOĞLU 14.02.2015 tarihinde Ağın Karamağara Köprüsünde İncelemelerde bulundu. Ağın Karamağara köprüsünde yaptığı incelemelerden sonra bir açıklama da bulunan

Kaymakam YAKİNOĞLU “ 4.segmentlerin bugün itibari ile yerleştirilmeye başlandığı ve programda şu ana kadar aksayan bir yön bulunmadığını, çalışmaların planlandığı gibi yürüdüğünü” belirtti

İlçemize Atanan yeni Müdürler Göreve Başladı...

İlçemizde, Tarım, Gıda ve Hayvancılık Müdürlüğüne atanan Türker Otlı, Milli Eğitim

Müdürlüğüne atanan Serhat YİĞMATEPE ve İlçe Müftülüğüne atanan Osman BALCI'nın görevlerine başlaması nedeni ile İlçe Kaymakamı Sayın M.Fatih YAKİNOĞLU ilçe müdürlerini ziyaret ederek yeni görevlerinin hayırlı olması temennisi ile başarı dileklerinde bulundu.

DSİ'nin Dere Islahı Çalışması Şekilleniyor...

DSİ Elazığ 9. Bölge Müdürlüğü ile yapılan yazışma ve görüşmeler sonrası, DSİ yetkilileri ilçemiz içerisinde geçmekte olan Akpınar (Andiri) deresinde, dere ıslah ve taşkın duvarı çalışması yapmak üzere incelemelerde bulundu.

İlçemiz için hayati önem arz eden bu derenin ıslah çalışması ile ilgili açıklama yapan Belediye Başkanı Yılmaz Serttaş, “İlçemizin içinden geçen ve yazın kokudan kışın heyelan riskini minimize etmek, selden taşkından korunmak ve erozyonu önlemek amacıyla DSİ Elazığ 9. Bölge Müdürlüğü tarafından gerekli etüt çalışmaları yerinde yapılmış olup, önümüzdeki süreçte DSİ tarafından

projelendirilip ihale yöntemiyle dere ıslah ve taşkın duvarı yapım çalışmalarına başlanacaktır. Dere ıslah çalışmasının ardından dere kenarında düzenleme çalışması yapacağız. Buralarda yürüyüş yolları ve vatandaşın oturabileceği banklar yerleştireceğiz.

Dere kenarları oldukça güzelleşecek ve vatandaşlarımız her iki derenin etrafında yaya olarak gezebilecek” dedi. Belediye Başkanı Yılmaz Serttaş, emeği geçen herkese teşekkür edip, ilçemize hayırlı olmasını diledi.

Ağın’a 5 Yıldızlı Otel Yapılacak...

Ağın Belediye Başkanı Yılmaz Serttaş, yakın zamanda Ağın ilçesinde 5 yıldızlı otel yapılacağını söyledi. Serttaş yaptığı açıklamada, Ağın ilçesinin Türkiye’nin en güzel ilçelerinden biri olduğunu belirtti. İlçenin en güzel yerlerinden birinin Badem Adası olduğunu belirten Serttaş, “Badem adası üç tarafı sularla çevrili bir doğa güzelliğini barındırıyor. Harika bir yer. Biz buraya 5 yıldızlı bir otel yapmayı planlıyoruz. Buraya 5 yıldızlı otel yapacak yatırımcıyı da bulmuş bulunuyoruz. Söz aldık.” dedi.

Ağın’da Domuz Avı...

Elazığ’ın Ağın ilçesinde çiftçilerin ekinlerine zarar veren yaban domuzları avlandı. Vatandaşların katılımıyla hafta sonu yapılan avda çok sayıda yaban domuzu öldürüldü. Ağın ilçesinde son günlerde yaban domuzlarının ekinlere zarar verdiği bildirildi. Durumu ilçe tarım müdürlüğü ve kaymakamlığa bildiren çiftçiler önlem alınmasını istedi. Bunun üzerine yetkililerden onay alan çiftçiler domuz avına çıktı. Hafta sonu yapılan avda çok sayıda yaban domuzunun öldürüldüğü öğrenilirken, avın önümüzdeki hafta da devam edeceği bildirildi. *gunisigazetesi.net sitesinden alınmıştır.*

Toplum Yararı Programı Kapsamında İşçi Atamaları Yapıldı...

Toplum Yararı Programı kapsamında işçi atamaları yapıldı. 05.02.2015 Elazığ Valiliğimizin koordinatörlüğünde Çalışma ve İşkur İl Müdürlüğü tarafından Toplum Yararına Program kapsamında İlçemiz Köylere

Hizmet Götürme Birliğine 10, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne 5 olmak üzere toplam 15 geçici işçi ataması yapıldı. 10.02.2015 tarihinde göreve başlayacak olan geçici işçiler Haziran ayı sonuna kadar ağaçlandırma ve çevre düzenleme işleri ile okullarımızın temizlik işlerinde görevlendirileceklerdir.

Hemşerimiz Hakim Mahmut KAYA, Ankara 7. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı iken, Yargıtay 21.Ceza Dairesi Üyeliğine seçilmiştir.

Kendisini tebrik eder, yeni görevinde başarılar dileriz.

Hemşerimiz Hakim Mehmet Önder KABASAKAL, 24. Asliye Ceza Mahkemesi Üyesi iken, 7. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına atanmıştır.

Kendisini tebrik eder,yeni görevinde başarılar dileriz.

Beyelması (Hozakpur) Köyü Cumurcugil’den Rahmetli Ahmet ve Rahmetli Zeynep Cumurcu’nun oğlu, Rahmetli Mebrure, Rahmetli Emine Karadağ, Ümmügülsüm, Rahmetli Fahriye Oğuz, Telaha ve İbrahim Cumurcu’nun kardeşi, Zafer, Muzaffer Cumurcu ve Sema Cumurcu’nun sevgili babaları, Emrah Cumurcu, Gülşah Cumurcu ve Yonca Cumurcu’nun dedesi, Ayşe Cumurcu’nun Kıymetli eşi, 1926 doğumlu İrfan CUMURCU, son yıllarda yakalandığı hastalıktan kurtulamayarak. 14.01.2015 tarihinde vefat etmiş, 15.01 2015 tarihinde Ankara Karşıyaka Mezarlığında toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrıdan Rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

Ağın İlçesi Samançayı Armutlu (Ecüzlü) Mezrasından Fehmi Dinçer oğlu, Malatya Tarım İl Müdürlüğünden emekli, 1953 doğumlu Fehmi Dinçer 17.02.2015 tarihinde Malatya’da vefat etmiş, Malatya Şehir Mezarlığında toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrıdan rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

EVLENENLER (OCAK - ŞUBAT 2015)

MAHALLE- KÖY	ADI SOYADI	EVL. ADI SOYADI	EVL. YERİ	EVL. TARİHİ
Altınayva Köyü	Ali Aslan KAYA	Müge KAYAR	Esenler	04.01.2015
Modanlı Köyü	Bengü ALPER	Ali ÇOBAN	Muratpaşa	25.01.2015
Akpınar Mah.	Fahri Sertaç DURAN	Nezaket GÜMÜŞ	Gerede	02.02.2015
Dibekli Köyü	Yavuz YILMAZ	Fadime DİKMEN	Göynücek	04.02.2015
Bademli Köyü	Özge ÖZDEM	Hasan Uğur KÖSE	Beykoz	05.02.2015
Pul Köyü	Melih GÜR	Neslihan DEMİR	Bornova	07.02.2015
Saraycık Köyü	Canan ŞAHİN	Soner NARİN	Bahçelievler	08.02.2015
Saraycık Köyü	Şeyma TAŞKIN	Salih ARISOY	Adana	12.02.2015
Beyelması Köyü	Ahmet Furkan YÜCELKAN	Elif SARIKAYA	Küçükçekmece	14.02.2015
Aşağıyabanlı Köyü	Zeynep GENÇER	Avni KÖMÜRCÜ	Arapgir	16.02.2015
Dibekli Köyü	Nesibe KILIÇ	Cengiz KIRAN	Gaziosmanpaşa	21.02.2015
Bademli Köyü	Duygu YILDIRIM	Kasım YILDIRIM	Bayraklı	23.02.2015
Akpınar Mah.	Betül EJDEROĞLU	Emre ÖZTÜRK	Elazığ	24.02.2015
Yedibağ Köyü	Kenan KARAKAŞ	Ceylan UYAN	Battalgazi	25.02.2015

DOĞUMLAR (OCAK - ŞUBAT 2015)

MAHALLE- KÖY	ÇOCUĞUN ADI SOYADI	BABA ADI	DOĞUM YERİ	DOĞUM TARİHİ
Altınayva Köyü	Nejla Buse ÇETİNKAYA	Nurettin	Kartal	14.12.2014
Şenpınar Mah.	Alisa KÖSEOĞLU	Emrah	Bornova	24.12.2014
Şenpınar Mah.	Zeynep KORKMAZ	Ömer	Ağın	01.01.2015
Akpınar Mah.	Derin Saliha DEMİR	Ozan	Malatya	01.01.2015
Aşağıyabanlı Köyü	Eşyan DEMİREL	Tolga	Malatya	01.01.2015
Aşağıyabanlı Köyü	Asya Deniz ÖKSÜZOĞLU	Berat	Yenimahalle	01.01.2015
Beyelması Köyü	Doğa SEYHUN	Bora	Tepebaşı	01.01.2015
Pul Köyü	Ahmet Musab ÖZER	Mustafa	Başakşehir	01.01.2015
Kuzgeçe Mah.	İpek EREN	Gökhan	Çukurova	03.01.2015
Kuzgeçe Mah.	Ali Furkan EKİCİ	Erol	Maltepe	03.01.2015
Kuzgeçe Mah.	Miraç KALKAN	Zülküf	Bağlar	10.01.2015
Öğrendik Köyü	Toprak Kemal GÜDER	Hüseyin Yalın	Çankaya	10.01.2015
Altınayva Köyü	Aysima ERGÜL	Ferhat	Elbistan	12.01.2015
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Ezgi ÖREN	Alper	İlkadım	14.01.2015
Modanlı Köyü	Defne ASLAN	Ergin	Esenler	15.01.2015
Akpınar Mah.	Fatma İkra AĞIN	Recep	Seyhan	16.01.2015
Pul Köyü	Else Nisa YILMAZ	Mustafa	Elazığ	18.01.2015
Müd. Hüs. Ef. Mah.	İhsan Nebi AKTAŞ	Ahmet Evren	Elazığ	19.01.2015
Öğrendik Köyü	Mustafa Gökalep ŞENER	Ömer Faruk	Malatya	19.01.2015
Öğrendik Köyü	İbrahim Eymen SUCU	Mehmet	Yenimahalle	23.01.2015
Dibekli Köyü	Başak EYCAN	Ahmet	Üsküdar	24.01.2015
Modanlı Köyü	Birce AKARCAN	Halil	Konak	24.01.2015
Tatarağası Mah.	Gökçen Yağmur GENCOSMANOĞLU	Gökalep	Keçiören	27.01.2015

DOĞUMLAR (OCAK - ŞUBAT 2015)

MAHALLE- KÖY	COCUĞUN ADI SOYADI	BABA ADI	DOĞUM YERİ	DOĞUM TARİHİ
Bahadırlar Köyü	Defne KOÇOĞLU	Yasin	Osmangazi	28.01.2015
Beyelması Köyü	Tuğra Kaan ÖZPEK	Kürşad Kaan	Elazığ	31.01.2015
Modanlı Köyü	Elif Su YILDIRIM	Serkan	Elazığ	13.02.2015
Balkayası Köyü	Mehmet Efe ERGÜL	Ufuk	Esenler	13.02.2015
Pul Köyü	Esmanur YALÇIN	Hüseyin	Battalgazi	15.02.2015
Demirçarık Köyü	Nisanur ÖZTÜRK	Fatih	Esenler	17.02.2015
Balkayası Köyü	Kerem ERGÜL	Kubilay	Esenler	19.02.2015
Altınayva Köyü	Mustafa Berat GÜLER	Murat	Gaziosmanpaşa	20.02.2015
Şenpınar Mah.	Maya GÜNDOĞDU	Kemal	Adapazarı	25.02.2015
Balkayası Köyü	Miraç Hüseyin EZER	Serkan	Gaziosmanpaşa	28.02.2015
Şenpınar Mah.	Eylül YILDIZ	Özgür	Odunpazarı	01.03.2015
Şenpınar Mah.	Emir Ali YILDIZ	Özgür	Odunpazarı	01.03.2015
Samançay Köyü	Fatma PASİNLİ	Sedat	Malatya	02.03.2015

ÖLÜMLER (OCAK - ŞUBAT 2015)

MAHALLE -KÖY	ADI SOYADI	DOĞUM TARİHİ	ÖLÜM YERİ	ÖLÜM TARİHİ
Bademli Köyü	Hacı Gül YURTMAN	12.11.1952	Güngören	16.12.2014
Kuzgeçe Mah.	Emin BAYTAN	06.09.1946	Efeler	25.12.2014
Dibekli Köyü	Cem GÜNER	25.12.2014	Bahçelievler	30.12.2014
Şenpınar Mah.	Zeynep BOZKURT	01.07.1908	Malatya	01.01.2015
Bademli Köyü	Nuri ÖZDEM	01.07.1937	Keçiören	06.01.2015
Beyelması Köyü	Sait ATALAY	16.09.1947	Battalgazi	08.01.2015
Beyelması Köyü	Ali İrfan CUMURCU	01.08.1926	Çankaya	14.01.2015
Şenpınar Mah.	Hasan BİÇİŞ	09.03.1956	Fatih	15.01.2015
Hacıyusuf Mah.	Esin BAYTAŞ	23.12.1967	Avcılar	19.01.2015
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Mehmet Remzi NERKİZ	09.06.1942	Malatya	21.01.2015
Tatarağası Mah.	Selçuk ERBİL	29.03.1952	Beylikdüzü	29.01.2015
Başpınar Mah.	Salim YAPICIOĞLU	12.01.1947	Altındağ	31.01.2015
Hacıyusuf Mah.	Nezihe TIRMAŞ	07.05.1924	Muratpaşa	02.02.2015
Öğrendik Köyü	Emine POLAT	01.07.1931	Karabağlar	02.02.2015
Öğrendik Köyü	Halil KAYA	14.04.1941	Altındağ	04.02.2015
Pul Köyü	Latif KARAKAŞ	01.07.1935	Elazığ	05.02.2015
Samançay Köyü	Turgut DİNÇER	02.05.1953	Battalgazi	17.02.2015
Yedibağ Köyü	Sevim AVLAR	19.03.1953	Elazığ	18.02.2015
Altınayva Köyü	Şemseddin GÜLER	01.04.1922	Avcılar	02.03.2015
Kuzgeçe Mah.	Fatma Nihal YURTCU	01.07.1935	Keçiören	02.03.2015

Ağın'dan Kış Manzaraları

Eğitim Burs Hesap Numaralarımız...

T.C.Ziraat Bankası Ankara Yukarıyabancı Şubesi

Hesap No: 39775168-5006

İban No: TR26 0001 0008 3239 7751 6850 06

T.C. Ziraat Bankası Ağın Şubesi

Hesap No: 39775168-5004

İban No: TR72 0001 0005 4019 7751 6850 01

Bağışlarınızı bekliyoruz.